

Официален вестник

на Европейския съюз

L 168

Издание на български език

Законодателство

Година 50
28 юни 2007 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 708/2007 на Съвета от 11 юни 2007 година относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове 1

II Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2007/435/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 25 юни 2007 година за създаване на Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни за периода 2007—2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционни потоци“ 18

I

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 708/2007 НА СЪВЕТА

от 11 юни 2007 година

относно използването в аквакултурите на чуждоземни и неприсъстващи в района видове

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 и член 299, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) В съответствие с член 6 от Договора изискванията за опазване на околната среда трябва да бъдат включени в процеса на определяне и прилагане на политики и дейности на Общността, по-специално с оглед насърчаване на устойчивото развитие.
- (2) Аквакултурите са бързоразвиващ се сектор, в който се проучват възможности за нововъведения и нови пазари. С цел приспособяване на производството към пазарните условия е необходимо секторът на аквакултурите да разнообрази отглежданите видове.
- (3) За аквакултурите е имало икономически ползи от въвеждането на чуждоземни видове и преместването на неприсъстващи в района видове в миналото (например дъговата пъстърва, тихоокеанската стриди и сьомгата) и бъдещата цел на политиката е да се увеличат ползите, свързани с въвеждането и преместването, като същевременно се избягват изменения на екосистемите, предотвратява се неблагоприятното биологично взаимодействие с местните

популации, включително генетични промени, ограничава се разпространението на нецелеви видове, както и вредното въздействие върху природните местообитания.

- (4) Инвазивните чуждоземни видове се определят като една от основните причини за загуба на местни видове и обедняване на биологичното разнообразие. Съгласно член 8, буква 3) от Конвенцията по биологичното разнообразие (КБР), по която Общността е страна, от всяка договаряща се страна се изисква, доколкото е възможно и целесъобразно, да предотвратява интродуцирането на, да контролира или унищожава чуждоземни видове, които застрашават екосистемите, местообитанията или видовете. В частност, Конференцията на страните по КБР при Решение VI/23 относно чуждоземните видове, които застрашават екосистемите, местообитанията или видовете, в чието приложение са изложени Насоките за превенция, въвеждане и ограничаване на риска от въздействието на такива чуждоземни видове.
- (5) Преместването на видове в границите на техния естествен ареал в райони, където те не присъстват поради специфични биогеографски причини, също може да представлява риск за екосистемите в тези райони и следва също да бъде обхванато от настоящия регламент.
- (6) Следователно Общността трябва да разработи своя рамка, за да осигури подходяща защита на водните местообитания от рисковете, свързани с използването на чуждоземни видове в аквакултурите. Тази рамка следва да включва процедури за анализ на възможни рискове, предприемане на мерки въз основа на принципите за предотвратяване и предпазване, както и приемане на планове за непредвидени ситуации, когато е необходимо. Тези процедури следва да се основават на опита, натрупан от съществуващите доброволни рамки, и по-специално от Практическият кодекс на Международния съвет за изследване на моретата (ICES) относно въвеждането и преноса на морски организми, както и Практическият кодекс на Европейската консултативна комисия за вътрешен риболов (EIFAC) и нейното Процедурно ръководство за разглеждане на въвеждането и преноса на морски и сладководни организми.

⁽¹⁾ ОВ С 324, 30.12.2006 г., стр. 15.

- (7) Мерките, предвидени в настоящия регламент, не следва да засягат Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда ⁽¹⁾, Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽²⁾, Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽³⁾ и Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях, и за предотвратяване и контрол на някои болести по водните животни ⁽⁴⁾.
- (8) Възможните рискове, които в някои случаи могат да бъдат значителни, първоначално са по-ясно забележими на местно ниво. Местните водни среди на цялата територия на Общността се отличават с много разнообразни характеристики, а държавите-членки разполагат с необходимите знания и експертни умения за оценка и управление на рисковете за водните среди, попадащи под техен суверенитет или юрисдикция. Поради това е необходимо отговорността за прилагането на мерките, предвидени в настоящия регламент, да се поеме предимно от държавите-членки.
- (9) Следва да се има предвид, че движенията на чуждоземни или неприсъстващи в района видове, които ще обитават затворени съоръжения за аквакултури, обезопасени и свързани с много малък риск от изпускане, не следва да са обект на предварителна оценка на въздействието върху околната среда.
- (10) В случаи, обаче, когато рисковете не са пренебрежимо малки и могат да засегнат други държави-членки, следва да съществува система на Общността за консултация на заинтересованите страни и потвърждаване на разрешителните преди тяхното издаване от държавите-членки. Научният, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), създаден съгласно Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на Общата политика в областта на рибарството ⁽⁵⁾, следва да осигурява научни съвети при тази консултация, а Консултативният комитет по рибарството и аквакултурите, създаден с Решение 1999/478/ЕО на Комисията ⁽⁶⁾, следва да осигурява съвети от страна на заинтересовани лица в областта на аквакултурите и опазването на околната среда.
- (11) Някои чуждоземни видове отдавна се използват широко в аквакултурите в някои части на територията на Общността. Следователно свързаните с това дейности следва да са облагодетелствани от диференцирано третиране, улесняващо тяхното развитие без допълнителни административни тежести, при условие че източникът може да осигури запас,

който е свободен от нецелевидове. На държавите-членки, които желаят да ограничат използването на такива видове, отдавна използвани на тяхната територия, следва да бъде разрешено да го направят.

- (12) Някоя от разпоредбите на настоящия регламент не е пречка за държавите-членки да регламентират с национални разпоредби съхраняването на чуждоземни или неприсъстващи в района видове в частни аквариуми и градински езера.
- (13) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕС на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁷⁾.
- (14) За ефикасност, процедурата за изменение на приложения I, II, III и IV, необходими за адаптирането им с оглед на научно-техническия напредък, е процедурата по управление, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент създава рамка, уреждаща използването на аквакултурите практики във връзка с чуждоземни и неприсъстващи в района видове, за да се оцени и сведе до минимум възможното въздействие на тези и други свързани нецелевидове върху водните местообитания, като по този начин се подпомогне устойчивото развитие на сектора.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за въвеждането на чуждоземни видове и преместването на неприсъстващи в района видове за използването им в аквакултури на територията на Общността, извършени след датата на приложение на настоящия регламент съгласно член 25, параграф 1.

2. Настоящият регламент не се прилага за преместване на неприсъстващи на територията на държава-членка видове, освен в случаите, когато въз основа на научна информация са налице основания за прогнозиране на заплахи за околната среда в резултат на преместването. В случаите когато съгласно член 5 е определен консултативен комитет, същият носи отговорност за оценяване на рисковете.

⁽⁷⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 2003/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, 25.6.2003 г., стр. 17).

⁽²⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).

⁽³⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Решение № 2455/2001/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14.

⁽⁵⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

⁽⁶⁾ ОВ L 187, 20.7.1999 г., стр. 70. Решение, изменено с Решение 2004/864/ЕО (ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 91).

3. Приложното поле на настоящия регламент обхваща всички аквакултури, които се намират под юрисдикцията на държави-членки, независимо от техния обем или характеристики. Приложното поле също включва всички чуждоземни и неприсъстващи в района водни организми, отглеждани в стопанства. То обхваща и аквакултури, при които се използва всякакъв вид водна среда.

4. Настоящият регламент не се прилага за съхраняването на декоративни водни животни или растения в магазини за домашни любимци, градински центрове, отделени градински езера или аквариуми, които са съобразени с изискванията на член 6 от Решение 2006/656/ЕО на Комисията от 20 септември 2006 г. за определяне на ветеринарно-санитарните условия и изискванията за издаване на сертификати при износ на риба за декоративни цели ⁽¹⁾, или в съоръжения, оборудвани със системи за пречистване на отпадъчни води, които отговарят на определенията в член 1 цели.

5. С изключение на членове 3 и 4, настоящият регламент не се прилага за видовете, изброени в приложение IV. Предвидената в член 9 оценка на риска не се прилага за видовете, изброени в приложение IV, освен в случаите, когато държавите-членки желаят да предприемат мерки за ограничаване на използването на съответните видове на своята територия.

6. Движения на чуждоземни или неприсъстващи в района видове, които ще обитават затворени съоръжения за аквакултури, не са обект на предварителна оценка на въздействието върху околната среда, освен в случаите, когато държавите-членки желаят да предприемат съответни мерки.

7. Въвеждането и преместването за използване в „затворени съоръжения за аквакултури“ в бъдеще могат да бъдат освободени от изискването за разрешително, предвидено в глава III, въз основа на нова научна информация и съвети. Очаква се, *inter alia*, изследвания на чуждоземните видове, финансирани от Общността, да осигурят нови научни постижения в областта на биологичната сигурност на съвременните затворени системи. Съответното решение ще бъде взето не по-късно от 31 март 2009 г. съгласно процедурата, описана в член 24.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „аквакултура“ означава дейността, определена в член 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 1198/2006 на Съвета от 27 юли 2006 г. за Европейския фонд за рибарство ⁽²⁾;
2. „отворено съоръжение за аквакултури“ означава съоръжение, в което аквакултурите се провеждат във водна среда, която не е отделена от дивата водна среда с прегради, предотвратяващи изпускането на отглеждани екземпляри или биологичен материал, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;
3. „затворено съоръжение за аквакултури“ означава съоръжение, в което аквакултурите се провеждат във водна среда с

рециркулация на вода, която е отделена от дивата водна среда с прегради, предотвратяващи изпускането на отглеждани екземпляри или биологичен материал, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;

4. „водни организми“ означава всички видове, обитаващи водна среда, които спадат към царствата „животни“, „растения“ или „едноклетъчни“, включително всички части, гамети, семена, яйца или пропагули на техни индивиди, които биха могли да оцелеят и впоследствие да се размножат;
5. „полиплоидни организми“ означава създадени по изкуствен начин тетраплоидни организми (4N). Това са водни организми, чийто брой на хромозоми в клетките е бил удвоен чрез техники за манипулация на клетки;
6. „чуждоземен вид“ означава:
  - a) вид или подвид на воден организъм, който се среща извън неговия известен до момента естествен ареал и естествения му район на разпространение;
  - b) полиплоидни организми и способни да се размножават изкуствено създадени хибридни видове, независимо от техния естествен ареал или район на разпространение;
7. „неприсъстващ в района вид“ означава вид или подвид на воден организъм, който не присъства в зона, намираща се в неговия естествен ареал на разпространение, поради биогеографски причини;
8. „нецелеви вид“ означава всеки вид или подвид на воден организъм, който вероятно е вреден за водната среда и който е преместен случайно заедно с въвеждания или преместван воден организъм, с изключение на болестотворните организми, които са обхванати от Директива 2006/88/ЕО;
9. „движение“ означава въвеждане и/или преместване;
10. „въвеждане“ означава процес, с който неместен вид преднамерено се премества в околна среда извън неговия естествен ареал, за да се използва в аквакултурите;
11. „преместване“ означава процес, с който неприсъстващ в района вид преднамерено се премества в границите на неговия естествен ареал, за да се използва в аквакултурите в район, където не е съществувал до момента поради биогеографски причини;
12. „пробно освобождаване“ означава въвеждането на чуждоземни видове или преместването на неприсъстващи в района видове в ограничен брой, с цел да се оцени екологичното взаимодействие с местните видове и местообитания, за да се проверят прогнозите, свързани с оценка на риска;
13. „заявител“ означава физическо или юридическо лице или организация, което предлага осъществяване на въвеждане или преместване на воден организъм;
14. „карантина“ означава процес, с който водни организми и всички свързани с тях организми могат да бъдат държани в пълна изолация от заобикалящата среда;

⁽¹⁾ ОВ L 271, 30.9.2006 г., стр. 71.

⁽²⁾ ОВ L 223, 15.8.2006 г., стр. 1.

15. „карантинно съоръжение“ означава съоръжение, в което водни организми и всички свързани с тях организми могат да бъдат държани в пълна изолация от заобикалящата среда;
16. „обичайно движение“ означава движение на водни организми от източник, в който съществува малък риск от пренасяне на нецелевидни видове и който поради характеристиките на водните организми и/или метода за аквакултури, който ще се използва, например затворените системи, определени в параграф 3, не поражда неблагоприятни последици за околната среда;
17. „необичайно движение“ означава всяко движение на водни организми, което не отговаря на критериите за обичайно движение;
18. „приемаща държава-членка“ означава държава-членка, на чиято територия се въвежда чуждоземният вид или се премества неприсъстващият в района вид;
19. „изпращаща държава-членка“ означава държава-членка, от чиято територия се въвежда чуждоземният вид или се премества неприсъстващият в района вид.

ГЛАВА II

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 4

Мерки за предотвратяване на неблагоприятни последици

Държавите-членки гарантират предприемането на всички необходими мерки за предотвратяване на неблагоприятни последици за биологичното разнообразие и особено за видовете, местообитанията и функциите на екосистемите, които би могло да се очаква да възникнат от въвеждането или преместването на водни организми и нецелевидни видове в аквакултурите и от разпространяването на тези видове в дивата природа.

Член 5

Решаващи и консултативни органи

Държавите-членки определят компетентния орган или органи, които отговарят за съобразяването с изискванията на настоящия регламент („компетентен орган/и“). Всеки компетентен орган може да определи консултативен комитет, който да подпомага дейността му и който включва лица с подходящи научни знания и умения („консултативен комитет“). В случай че държава-членка не назначи консултативен комитет, „компетентният орган“ или „компетентните органи“ поемат задачите, възложени на консултативния комитет с настоящия регламент.

ГЛАВА III

РАЗРЕШИТЕЛНИ

Член 6

Подаване на заявление за разрешително

1. Операторите в сектора на аквакултурите, които възнамеряват да извършват въвеждане на чуждоземни видове или преместване на неприсъстващи в района видове, които не са обхванати от член 2, параграф 5, подават заявление за издаване на разрешително от

компетентния орган в приемащата държава-членка. Заявленията могат да бъдат подавани за многократни движения, които ще се извършват за срок не по-дълъг от седем години.

2. Заедно със заявлението заявителят подава и документацията съгласно примерните насоки, изложени в приложение I. Консултативният комитет издава становище дали заявлението съдържа цялата информация, необходима за да се определи дали предложеното движение е обичайно или необичайно и, следователно, допустимо, и уведомява компетентния орган за своето становище.

3. До датата на изтичане на срока на разрешителното може да бъде подадено заявление за ново разрешително, като се прави позоваване на предишното. Ако не са били регистрирани неблагоприятни последици за околната среда, предложеното движение се счита за обичайно.

Член 7

Вид на предложеното движение

Консултативният комитет издава становище дали предложеното движение е обичайно или необичайно и дали освобождаването трябва да бъде предшествано от карантина или пробно освобождаване, и уведомява компетентния орган за своето становище.

Член 8

Обичайно движение

В случай на обичайно движение компетентният орган може да издаде разрешително, като посочи, по целесъобразност, изискването за карантина или пробно освобождаване съгласно глави IV и V.

Член 9

Необичайно движение

1. В случай на необичайно движение се извършва описаната в приложение II оценка на риска за околната среда. Компетентният орган взема решение дали заявителят или независим орган отговаря за извършване на оценката на риска за околната среда и кой поема разходите.

2. Въз основа на оценката на риска за околната среда консултативният комитет предоставя своето становище относно риска на компетентния орган, като използва формуляра за обобщен доклад в приложение II, част 3. Ако консултативният комитет установи, че рискът е малък, компетентният орган може да издаде разрешителното без допълнителни формалности.

3. Ако консултативният комитет установи, че рискът, свързан с предложеното движение на водни организми, е голям или средно голям по смисъла на приложение II, част 1, при разглеждане на заявлението той се консултира със заявителя, за да установи дали съществуват процедури или технологии за ограничаване на риска, които позволяват намаляване на риска до малък. Консултативният комитет препраща резултатите от своето разглеждане на компетентния орган, като уточнява степента на риска и определя конкретните причини за всяко намаляване на риска посредством формуляра в приложение II, част 3.

4. Компетентният орган може да издава разрешения за необичайни движения само в случаите, когато оценката на риска, отчитаща всички мерки за неговото ограничаване, сочи малък риск за околната среда. Отказът за издаване на разрешително трябва да бъде надлежно мотивиран с научна обосновка, а когато научната информация е все още недостатъчна – с принципа за предпазване.

Член 10

Срок за вземане на решение

1. В рамките на разумен срок заявителят получава писмено уведомление за решението за издаване или отказ за издаване на разрешително, но при всички случаи не по-късно от шест месеца от датата на подаване на заявлението, като се изключи срокът, по време на който заявителят предоставя допълнителна информация, ако консултативният комитет е отправил такова искане.

2. Държавите-членки, които са страни по ICES, могат да изискат заявленията и оценките на риска по отношение на морските организми да бъдат прегледани от ICES преди консултативният комитет да издаде своето становище. В тези случаи е разрешен допълнителен срок от шест месеца.

Член 11

Движения, засягащи съседни държави-членки

1. Когато възможното или известното въздействие върху околната среда на предложеното движение на организъм има вероятност да засегне съседни държави-членки, компетентният орган уведомява въпросните държава/и-членка/и и Комисията за своето намерение да издаде разрешително, като изпраща проекторешението, придружено от обяснителен меморандум и обобщена оценка на риска за околната среда, посочена в приложение II, част 3.

2. В срок от два месеца от датата на уведомяване останалите заинтересовани държави-членки могат да изпратят на Комисията писмени бележки.

3. В срок от шест месеца от датата на уведомяване и след консултация с Научния, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР), създаден съгласно член 33 от Регламент (ЕО) № 2371/2002, и Консултативния комитет по рибарството и аквакултурите, създаден с Решение 1999/478/ЕО, Комисията потвърждава, отхвърля или изменя предложеното решение за издаване на разрешително.

4. В срок от 30 дни от датата на решението на Комисията заинтересованите държави-членки могат да отнесат това решение до Съвета. В допълнителен срок от 30 дни Съветът може да вземе различно решение с квалифицирано мнозинство.

Член 12

Отнемане на разрешително

Компетентният орган може да отнеме разрешителното по всяко време, като временна или постоянна мярка, ако възникнат

непредвидени събития с отрицателни последици за околната среда или за местните популации. Отнемането на разрешителното трябва да бъде надлежно мотивирано с научна обосновка, а когато научната информация е все още недостатъчна – с принципа за предпазване, като се имат предвид националните административни разпоредби.

ГЛАВА IV

УСЛОВИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ СПЕД ИЗДАВАНЕТО НА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 13

Спазване на други разпоредби на общностното право

Разрешително за въвеждане съгласно настоящия регламент може да бъде издадено само когато е видно, че могат да бъдат спазени изискванията на друго право, и по-специално:

- а) ветеринарномедицинските изисквания, определени в Директива 2006/88/ЕО;
- б) изискванията, определени в Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността ⁽¹⁾.

Член 14

Освобождение в съоръжения за аквакултури в случай на обичайно въвеждане

В случай на обичайно въвеждане се разрешава освобождаването на водни организми в отворени или затворени съоръжения за аквакултури без карантина или пробно освобождаване, освен ако, в изключителни случаи, компетентният орган не реши друго въз основа на конкретен съвет от консултативния комитет. Движения от затворени съоръжения за аквакултури в отворени съоръжения за аквакултури не се считат за обичайни.

Член 15

Освобождение в отворени съоръжения за аквакултури в случай на необичайно въвеждане

1. В случай на необичайно въвеждане, освобождаването на водни организми в отворени съоръжения за аквакултури, ако е необходимо, подлежи на изискванията, определени в параграфи 2, 3 и 4.

2. Водните организми се поставят в определените карантинни съоръжения на територията на Общността в съответствие с изискванията, определени в приложение III, с цел да състави запас от разплодници.

⁽¹⁾ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

3. Карантинното съоръжение може да бъде разположено в държава-членка, различна от приемащата държава-членка, при условие че всички заинтересовани държави-членки са съгласни и че този вариант е бил включен в оценката на риска за околната среда съгласно член 9.

4. По целесъобразност само потомството на въведените водни организми може да бъде използвано в съоръженията за аквакултури в приемащата държава-членка, при условие че по време на карантината не са открити потенциално вредни нецелеви видове. Запас от възрастни екземпляри може да бъде освободен в случаи, когато организмите не се размножават в плен или са напълно репродуктивно стерилни, при условие че се потвърди отсъствието на потенциално вредни нецелеви видове.

Член 16

Пробно освобождаване в отворени съоръжения за аквакултури

Компетентният орган може да изиска освобождаването на водни организми в отворени системи за аквакултури да бъде предшествано от първоначално пробно освобождаване, което подлежи на специфично ограничаване на разпространението и на превантивни мерки, въз основа на съветите и препоръките на консултативния комитет.

Член 17

Планове за непредвидени ситуации

Заявителят съставя план за непредвидени ситуации за всички необичайни въвеждания и пробни освобождавания, който се одобрява от компетентния орган. Планът включва, *inter alia*, отстраняване на въведените видове от околната среда или намаляване на гъстотата, поради непредвидени събития с отрицателни последици за околната среда или за местните популации. Ако възникне такова събитие, планът за непредвидени ситуации се прилага незабавно и разрешителното може да се отнеме като временна или постоянна мярка съгласно член 12.

Член 18

Наблюдение

1. Чуждоземните видове са обект на наблюдение след освобождаването им в отворени съоръжения за аквакултури за срок от две години или пълен цикъл на едно поколение, което от двете е по-дълго, за да се оцени дали въздействието е било точно предвидено или дали са налице допълнителни или други въздействия. По-специално се проучва степента на разпространение или ограничаване на разпространението на видовете. Компетентният орган решава дали заявителят притежава необходимите експертни умения или наблюдението следва да се извърши от друго лице.

2. В зависимост от становището на консултативния комитет компетентният орган може да изиска по-дълги срокове на наблюдение, за да се оцени възможното дълготрайно въздействие върху екосистемата, което не може да се открие лесно в предвидения в параграф 1 срок.

3. Консултативният комитет оценява резултатите от програмата за наблюдение, и по-специално отбелязва всяко събитие, което не

е било правилно предвидено в оценката на риска за околната среда. Резултатите от това оценяване се изпращат на компетентния орган, който включва обобщение на резултатите в националния регистър, създаден съгласно член 23.

ГЛАВА V

УСЛОВИЯ ЗА ПРЕМЕСТВАНЕ СЛЕД ИЗДАВАНЕТО НА РАЗРЕШИТЕЛНО

Член 19

Спазване на други разпоредби на общественото право

Разрешително за преместване съгласно настоящия регламент може да бъде издадено само когато е видно, че могат да бъдат спазени изискванията на друго право, и по-специално:

- ветеринарномедицинските изисквания, определени в Директива 2006/88/ЕО;
- изискванията, определени в Директива 2000/29/ЕО.

Член 20

Необичайно преместване в отворени съоръжения за аквакултури

В случай на необичайно преместване в отворени съоръжения за аквакултури компетентният орган може да изиска освобождаването на водни организми да бъде предшествано от първоначално пробно освобождаване със специфично ограничаване на разпространението и превантивни мерки, въз основа на съветите и препоръките на консултативния комитет.

Член 21

Карантина

Приемащата държава-членка може в изключителни случаи, и след одобрението на Комисията да изиска карантина в съответствие с член 15, параграфи 2, 3 и 4, преди освобождаването на видовете от необичайно преместване в отворени съоръжения за аквакултури. В отправеното до Комисията искане за одобрение се посочват причините за изискване на карантина. Комисията изпраща отговор на това искане в срок от 30 дни.

Член 22

Наблюдение след преместването

След необичайно преместване видовете са обект на наблюдение в съответствие с член 18.

ГЛАВА VI

РЕГИСТЪР

Член 23

Регистър

Държавите-членки водят регистър на въвеждания и премествания, който съдържа архивни данни за всички подадени заявления и съответната документация, събрана преди издаването на разрешително и по време на срока на наблюдение.

На държавите-членки и обществеността следва да бъде предоставен свободен достъп до регистъра в съответствие с Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда ⁽¹⁾.

С цел да се даде възможност на държавите-членки да обменят информация, съдържаща се в техните регистри, може да се разработи специфична система за информация в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Подробни разпоредби и адаптиране с оглед техническия напредък

1. Измененията на приложения I, II, III и IV и техните съответни разпоредби, необходими за адаптирането им с оглед на научно-техническия напредък, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002.

2. С цел добавяне на видове към приложение IV водният организъм трябва да е бил използван дълго време в аквакултурите (спрямо неговия жизнен цикъл) в някои части на Общността без неблагоприятни последици и въвеждането и преместването трябва да могат да се извършват така, че да не съвпадат с движение на потенциално вредни нецелеви видове.

3. В съответствие с процедурата, посочена в член 30, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002, Комисията приема правилата за прилагане на необходимите изисквания за добавяне на видове към приложение IV, съгласно параграф 2.

4. След приемане от Комисията на правилата за прилагане, упоменати в параграф 3, държавите-членки могат да отправят молба към Комисията за добавяне на видове към приложение IV, като използват посочената в параграф 1 процедура. Държавите-членки могат да предоставят научни данни, за да докажат съвместимостта със съответните критерии за добавяне на видове към приложение IV. В срок от пет месеца след получаване на молбите Комисията взема решение за тяхната целесъобразност, с изключение на срока, през който държавата-членка предоставя допълнителна информация, ако Комисията е отправила такова искане.

5. Решенията по молбите на държавите-членки за добавяне на видове към приложение IV, получени преди датата на влизане в сила на регламента, се вземат преди 1 януари 2009 г.

6. Заинтересованите държави-членки могат да предлагат по отношение на своите най-отдалечени райони, посочени в член 299, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност, добавянето на видове да се включи в отделна част на приложение IV.

Член 25

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се 6 месеца след влизането в сила на регламента на Комисията относно правилата за прилагане, посочени в член 24, параграф 3, но не по-късно от 1 януари 2009 г.

2. Разпоредбите на глави I и II, обаче, както и на член 24, се прилагат от датата на влизане в сила на регламента.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки—

Съставено в Люксембург на 11 юни 2007 година.

За Съвета

Председател

H. SEEHOFFER

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИЛАГАНЕ

(Примерни насоки за документацията, която заявителят попълва съгласно разпоредбите на член 6)

Винаги когато е възможно, информацията се придружава от позовавания на научна литература и препратки към лична кореспонденция с научни институти и експерти в областта на рибарството. На заявителите се препоръчва да правят разлика между движения към „отворени“ или „затворени“ съоръжения за аквакултури.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, а не на въвеждане, термините „въвеждане/въведен“ се заменят с „преместване/преместен“.

A. Резюме

Представете кратко резюме на документа, включително описание на предложението, възможно въздействие върху местните видове и техните местообитания и стъпки за ограничаване на риска с цел свеждане на възможното въздействие върху местните видове до минимум.

B. Увод

1. Наименование (общоприето и научно) на предложения за въвеждане или преместване организъм, посочване на род, вид, подвид или по-нисш таксон, когато е приложимо.
2. Опишете характеристиките на организма, включително отличителни характеристики. Включете научна илюстрация или снимка.
3. Опишете историята на отглеждането в аквакултури, подобрения или друго въвеждане (ако е целесъобразно).
4. Опишете целите и обосновката на предложеното въвеждане, включително обяснение на причините, поради които дадена цел не може да бъде постигната чрез използване на местни видове.
5. Какви алтернативни стратегии са били разгледани, за да се изпълнят целите на предложението?
6. Каква е географската област на предложеното въвеждане? Опишете местообитанията, екосистемата и статута на защита на приемащата околна среда. Включете карта.
7. Опишете предложения за въвеждане брой на организми (първоначално, общо). Може ли проектът да се раздели на различни етапи? Ако да, колко организми се предвижда да се въведат на всеки етап?
8. Опишете източника/източниците на запаса (съоръжение) и запас от генетичен материал (ако е известен).

B. Информация за жизнения цикъл на видовете, които ще се въвеждат — за всеки отделен стадий на жизнения цикъл

1. Опишете естествения ареал и промените в него вследствие на въвеждане.
2. Има ли връзка между запаса, от който ще се осъществи въвеждането/преместването, и някой известен нецелеви вид?
3. Какво е разпространението на тези нецелеви видове в района на произход на запаса, който ще се въведе/премести?
4. Запишете къде е въвеждан видът преди и опишете екологичните последици за околната среда на приемащия район (хищник, плячка, съперник и/или структурни/функционални елементи на местообитанието).
5. Какви фактори ограничават вида в неговия естествен ареал?
6. Опишете физиологичните допустими граници (качество на водата, температура, кислород, соленост) за всеки стадий на жизнения цикъл (ранни стадии, зрялост и репродуктивни стадии).

7. Опишете предпочитанията и допустимите граници за местообитание за всеки стадий на жизнения цикъл.
8. Опишете процеса на възпроизвеждане.
9. Опишете миграционното поведение.
10. Опишете предпочитанията по отношение на храна за всеки стадий на жизнения цикъл.
11. Опишете скоростта на растеж и продължителността на жизнения цикъл (също и в района на предложеното въвеждане, ако е известен).
12. Каква е възрастта или възрастовите граници на съответния вид?
13. Опишете поведенческите характеристики (социални, териториални, агресивни).

Г. Взаимодействие с местни видове

1. Каква е способността за оцеляване и установяване на въведения организъм, ако бъде изпуснат? (Този въпрос се отнася за движения в отворени и затворени съоръжения за аквакултури.)
2. Какво/и местообитание/я е вероятно да обитава въведеният вид в предложения район на въвеждане и препокрива ли се то с местообитания на уязвими, заплашени или застрашени видове? (Посочете дали предложените райони на въвеждане също включва прилежащи води).
3. С нишата на кой местен вид ще има препокриване? Има ли неизползвани екологични ресурси, от които видът ще се възползва?
4. С какво ще се храни въведеният организъм в приемащата околна среда?
5. Това хищничество ще породи ли неблагоприятно въздействие върху приемащата екосистема?
6. Въведените организми ще оцелеят ли и ще се размножават ли в предложения район на въвеждане или ще е необходимо ежегодно въвеждане на запас? (Този въпрос се отнася за видове, които не се предвиждат за затворени съоръжения за аквакултури.)
7. Въведените организми ще се кръстосат ли с местни видове? Възможно ли е изчезването от района на местни видове или запаси в резултат на предложеното въвеждане? Възможно ли е въведените организми да засегнат размножителното поведение и място на хвърляне на хайвера на местни видове?
8. Възможно ли е въздействие върху местообитанието или качеството на водата в резултат на предложеното въвеждане?

Д. Приемща околна среда и прилежащи води

1. Представете физична информация за приемащата околна среда и прилежащи водоеми, например сезонни температури на водата, соленост, мътност, разтворен кислород, рН, хранителни вещества и метали. Тези параметри съответстват ли на допустимите граници/предпочитания на видовете, които ще се въвеждат, включително необходимите условия за размножаване?
2. Съставете списък на видовете (основни водни гръбначни, безгръбначни и растения) на приемащата водна среда.
3. Представете информация за местообитанията в района на въвеждане, включително прилежащи води, и определете важни местообитания. Кои от тези параметри съответстват на допустимите граници/предпочитания на организмите, които ще се въвеждат? Могат ли въведените организми да засегнат някое от описаните местообитания?
4. Опишете природните или създадени от човека прегради, които следва да предотвратят движението на въведените организми в прилежащи водни среди.

Е. Наблюдение

Опишете планове за последваща оценка на успешното въвеждане на предложения вид и как ще бъдат оценени евентуалните отрицателни въздействия върху местни видове и техните местообитания.

Ж. План за управление

1. Опишете плана за управление за предложеното въвеждане. Той следва да включва, но не и да се ограничава до следната информация:
  - а) предприети мерки, за да се гарантира, че други видове (нецелеви видове) не придружават пратката;
  - б) на кого ще бъде разрешено да използва предложените организми и при какви условия;
  - в) ще има ли фаза, предхождаща търговската експлоатация, за предложеното въвеждане;
  - г) описание на плана за непредвидени ситуации за отстраняване на вида;
  - д) описание на плана за осигуряване на качеството на предложението, както и
  - е) други законови изисквания, които трябва да бъдат спазени.
2. Опишете химичните, биофизични и управленски мерки, които се предприемат, за да се предотврати случайно изпускане на организма и на нецелеви видове към нецелеви приемащи екосистеми и тяхното установяване в тях. Представете подробна информация за водоизточника, местоназначението на отпадъчните води, пречистване на отпадъчни води, близост до дъждовна канализация, контрол на хищници, сигурност на мястото и мерки за предотвратяване на изпускане, ако е необходимо.
3. Опишете плана за непредвидени ситуации, който ще бъде приложен в случай на непреднамерено, случайно или неразрешено пускане на свобода на организмите от съоръжения за отглеждане и люпилни съоръжения или случайно или неочаквано разширяване на областта на колонизация след освобождаване.
4. Ако това предложение има за цел създаването на рибовъдно стопанство, опишете подробно целта на стопанството. За кого ще има ползи от това стопанство? Посочете подробна информация за плана за управление и, ако е целесъобразно, включете промените в плановете за управление за видовете, върху които ще има въздействие.

З. Стопанска информация

1. Посочете наименованието на собственика и/или фирмата, номера на лиценза за аквакултури и на лиценза за стопанска дейност (ако е приложимо) или наименованието на правителствената агенция или отдел с име за контакт, телефон, факс и адрес за електронна поща.
2. Посочете икономическата жизнеспособност на предложения проект.

И. Източници

1. Представете подробна библиография на всички източници, цитирани при изготвяне на заявлението.
  2. Представете списък с имена и адреси на научни институти и експерти в областта на рибарството, с които сте се консултирали.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Процедури и минимум елементи за оценка на риска за околната среда, предвидена в член 9

С цел оценяване на рисковете, свързани с въвеждането или преместването на водни организми, е необходимо да се оцени вероятността организмите да се установят в средата и последиците от това.

Процесът отчита основните компоненти на околната среда. Той предоставя стандартизиран подход за оценяване на риска от генетично и екологично въздействие, както и възможността за въвеждане на нецеловидове, които биха могли да окажат въздействие върху местните видове в предложената за приемаща водна среда.

В хода на процеса за преглед внимание се обръща не на конкретните оценки, а на подробната биологична и друга подходяща информация, която ги обосновава. В случай на несигурност от научна гледна точка се прилага принципът за предпазване.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, термините „въвеждане/въведен“ се заменят с „преместване/преместен“.

ЧАСТ 1

ПРОЦЕС НА ОЦЕНКА НА ЕКОЛОГИЧНИЯ И ГЕНЕТИЧЕН РИСК

Eman 1

Вероятност за установяване и разпространение извън границите на предназначения за въвеждане район

Събитие	Вероятност (Г, С, М) ⁽¹⁾	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН) ⁽²⁾	Бележки в подкрепа на оценката ⁽³⁾
Въведеният или преместен вид, изпуснат или разпространен, успешно колонизира и поддържа популация в предназначения за въвеждане район извън контрола на съоръжението за аквакултури.			
Въведеният или преместен вид, изпуснат или разпространен, се разпространява извън границите на предназначения за въвеждане район.			
Окончателна оценка ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ Г = голяма, С = средна, М = малка.

⁽²⁾ ТС = твърде сигурно, ДС = достатъчно сигурно, ДН = достатъчно несигурно, ТН = твърде несигурно.

⁽³⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическият кодекс на ICES.

⁽⁴⁾ На окончателната оценка за вероятност от установяване и разпространение се дава стойността на елемента с най-ниска оценка (например, оценки „голяма“ и „малка“ за горните елементи водят до окончателна оценка „малка“). Още веднъж, необходимо е да възникнат и двете събития — вероятност организъм успешно да колонизира и да поддържа популация в предназначения за въвеждане район (независимо дали е ограничена среда като съоръжение или природно местообитание) и вероятността от разпространение извън границите на предназначения за въвеждане район (оценена, както е посочено по-горе) — за да е налице установяване извън границите на предназначения за въвеждане район.

На окончателната оценка на степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност (например, оценки „твърде сигурно“ и „достатъчно сигурно“ водят до окончателна оценка „достатъчно сигурно“). При определяне на окончателната оценка следва да бъде отчетена вредата от установяване и разпространение, заедно със съотношението риск-полза.

Eman 2

Последици от установяването и разпространението

Събитие	Вероятност (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Генетично смесване с местни популации води до загуба на генетично разнообразие.			

Събитие	Вероятност (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Съперничество (храна, пространство) или хищничество към местни популации води до тяхното изтребване.			
Други нежелани събития от екологичен характер			
Някои от посочените по-горе събития продължават да са налице дори след отстраняване на въведения вид.			
Окончателна оценка ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.
⁽²⁾ На окончателната оценка за последиците от установяването и разпространението се дава стойността на елемента (индивидуална вероятност) с най-висока оценка, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

Етап 3

Възможен риск, свързан с чуждоземни и неприсъстващи в района видове

Въз основа на извършените оценки в етапи 1 и 2 се дава една стойност:

Компонент	Възможен риск (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Установяване и разпространение (етап 1)			
Екологични последици (етап 2)			
Окончателна оценка на общия възможен риск ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.
⁽²⁾ На окончателната категоризация на възможния риск се дава стойността на по-голямата от двете вероятности, когато няма увеличаване на вероятността между двете оценки (тоест ако рискът от установяване и разпространение е голям, а рискът от екологични последици е среден, на окончателната оценка се дава стойността на по-голямата от двете вероятности, която е „голям“). Когато има увеличаване на вероятността между две оценки (тоест сливане на „голям“ и „малък“), окончателната оценка е „среден“.

Резултатът от тази оценка ще бъде изразен по отношение на следните степени на риск:

Движение с висока степен на риск:

- а) представлява голям риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;
- б) се осъществява при условия на отглеждане, които биха повишили риска от такова нарушаване;
- в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава водни животни за по-нататъшно отглеждане или осигуряване на нов запас;
- г) вследствие на това движението е свързано с голямо безпокойство (необходими са значителни мерки за ограничаване на риска). Препоръчително е предложението да се отхвърли, освен ако не могат да бъдат разработени процедури за ограничаване на риска с цел неговото намаляване до малък.

Движение със средна степен на риск:

- а) представлява среден риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;
- б) осъществява се при условия на отглеждане, които невинаги биха увеличили риска от такова нарушаване, предвид видовете и условията на ограничаване на разпространението;
- в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава своите продукти основно за човешка консумация;

- г) вследствие на това движението е свързано със средно безпокойство. Препоръчително е предложението да се отхвърли, освен ако не могат да бъдат разработени процедури за ограничаване на риска с цел неговото намаляване до малък.

Движение с ниска степен на риск:

- а) представлява малък риск от нарушаване на биологичното разнообразие чрез разпространение и други екологични последици;
- б) се осъществява при условия на отглеждане, които не биха повишили риска от такова нарушаване;
- в) е свързано със съоръжение за аквакултури, което продава своите продукти единствено за консумация от човека;
- г) вследствие на това движението е свързано с незначително безпокойство. Препоръчително е предложението да бъде одобрено. Не е необходимо ограничаване на риска.

Предложението може да бъде одобрено във вида, в който е представено (без изискване за мерки за ограничаване), само ако общият оценен възможен риск е „малък“ и ако общата сигурност, за която е оценен общият риск, е била оценена като „твърде сигурно“ или „достатъчно сигурно“.

Ако в резултат на първия анализ общият риск бъде оценен като „голям“ или „среден“, в заявлението трябва да се включат предложения за ограничаване на разпространението или ограничаване на риска, които ще подлежат на по-нататъшен анализ на риска, докато окончателната оценка на общия риск стане „малък“ с оценка „твърде сигурно“ или „достатъчно сигурно“. Описанията на тези допълнителни етапи, заедно с подробни указания относно мерките за ограничаване на разпространението или на риска, ще станат неразделна част от оценката на риска.

ЧАСТ 2

ПРОЦЕС НА ОЦЕНКА НА НЕЦЕЛЕВИ ВИДОВЕ

Етап 1

Вероятност за установяване и разпространение на нецелеви видове извън границите на предназначения за въвеждане район

Събитие	Вероятност (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Вследствие на въвеждане или преместване на водни организми е въведен нецелеви вид.			
Въведеният нецелеви вид е намерил подходящи местообитания или организми гостоприемници.			
Окончателна оценка ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическият кодекс на ICES.

⁽²⁾ На окончателната оценка за вероятност се дава стойността на елемента с най-ниска оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

Етап 2

Последици от установяването и разпространението на нецелеви вид

Събитие	Вероятност (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Нецелевият вид си съперничи със или се храни с местни популации, което води до тяхното изстребване.			
Генетичното смесване на нецелеви вид с местни популации води до загуба на генетично разнообразие.			
Други нежелани събития от екологичен или патологичен характер			

Събитие	Вероятност (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Някои от посочените по-горе събития продължават да са налице дори след отстраняване на нецелевия вид.			
Окончателна оценка ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

⁽²⁾ На окончателната оценка за последици се дава стойността на най-високата оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

Етап 3

Възможен риск, свързан с нецелеви видове

Въз основа на оценките, извършени по време на етапи 1 и 2, се дава една стойност:

Компонент	Възможен риск (Г, С, М)	Сигурност (ТС, ДС, ДН, ТН)	Бележки в подкрепа на оценката ⁽¹⁾
Установяване и разпространение (етап 1)			
Екологични последици (етап 2)			
Окончателна оценка ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Оценяващият да използва за насоки допълнения А и Б към Практическия кодекс на ICES.

⁽²⁾ На окончателната оценка за възможен риск се дава стойността на елемента с най-ниска оценка на риска, а на окончателната оценка за степента на сигурност също се дава стойността на елемента с най-ниска степен на сигурност.

Условията, приложими за оценката на възможния риск, свързан с чуждоземни видове (част 1), се прилагат *mutatis mutandis* и за този възможен риск, свързан с нецелеви видове (част 2), включително задължението за въвеждане на мерки за ограничаване на разпространението и на риска.

ЧАСТ 3

ОБЩА ОЦЕНКА НА РИСКА ЗА ОКОЛНАТА СРЕДА — ОБОБЩЕН ДОКЛАД

- История, допълнителна информация и обосновка на молбата:
  - Обобщена информация за оценката на риска
  - Обобщение на оценката на екологичния и генетичен риск
  - Обобщение на оценката на риска, свързан с нецелеви видове
- Бележки
- Мерки за ограничаване на риска
- Заключителна декларация относно общия възможен риск, свързан с организма
- Съвет към компетентния орган

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Карантина

Карантината е средството, с което живи животни или растения и всички свързани с тях организми се държат в пълна изолация от заобикалящата околна среда, за да се предотврати въздействие върху диви и отглеждани видове, както и нежелани промени в естествените екосистеми.

Необходимо е чуждоземните и неприсъстващите в района видове да се държат в карантина достатъчно дълго време, за да се открият всички нецелелеви видове и да се потвърди липсата на патогени или болести. Съоръжението се изгражда в съответствие със спецификациите на компетентния орган в държавата-членка, в която се намира, и който орган ще отговаря за неговото одобрение. Срокът на карантината трябва да бъде посочен в разрешителното. Ако съоръжението не е разположено в приемащата държава-членка, консултативният комитет, отговорен за съоръжението, и консултативният комитет в приемащата държава-членка трябва да съгласуват срока.

Операторите експлоатират карантинните съоръжения в съответствие със следните изисквания. Освен това операторите трябва да имат програма за осигуряване на качеството и ръководство за експлоатация.

За целите на настоящото приложение, когато заявление се позовава на предложено преместване, термините „въвеждане/въведен“ се заменят с „преместване/преместен“.

Пречистване на отпадъчни води и обезвреждане на отпадъци

Всички отпадъчни води и отпадъци, образувани в съоръжението, трябва да бъдат третираны по начин, който ефективно унищожава всички възможни целеви видове и свързани организми. С цел осигуряване на непрекъсната експлоатация и пълно ограничаване на разпространението, системите за пречистване на отпадъчни води от карантинното съоръжение трябва да бъдат оборудвани с механизми, които гарантират безопасност при спиране на функционирането на системите.

Третираните отпадъчни води и отпадъци могат да съдържат вещества, които са вредни за околната среда (например противообращащи агенти) и трябва да бъдат обезвреждани по начин, който свежда до минимум въздействието върху околната среда.

Трябва да бъде подготвена подробна информация за третирането на отпадъчни води и твърди отпадъци, като се състави списък на служителите, отговорни за третирането и графика. Системата трябва да бъде наблюдавана, за да се гарантира нейната ефективна експлоатация, както и ранното откриване на възможни нарушения на функционирането.

Физическо отделяне

Пренесените организми трябва да бъдат държани отделно от другите организми, за да се гарантира ограничаване на тяхното разпространение. Това изключва индикаторни видове, които са специално включени, за да се провери въздействието на въведените видове. Трябва да се предотврати влизането на птици и други животни, болестотворни агенти и замърсители.

Персонал

Достъпът трябва да бъде разрешен само на обучен и упълномощен персонал. Обувните принадлежности, ръцете и всички материали, използвани в границите на съоръжението, трябва да бъдат дезинфекцирани (виж по-долу) преди излизане от съоръжението.

Оборудване

При получаване организмите на всички стадии на развитие, резервоарите, водата, контейнерите за превоз и оборудването, които са били в контакт с въвеждания вид, включително транспортните средства, трябва да бъдат обработени по начин, който гарантира, че видът или свързаните нецелелеви видове не могат да бъдат изпуснати от съоръжението. Всички материали за превоз и опаковане трябва да бъдат дезинфекцирани или изгорени, ако изгарянето на материала е разрешено.

Смъртност и обезвреждане

Трябва да се води ежедневен отчет на смъртността, който да е на разположение на компетентния орган за инспекция. Всички мъртви екземпляри трябва да се съхраняват на място. Не се изхвърлят мъртви екземпляри, тъкани или черупки, неподложени на одобрено третиране, гарантиращо пълна дезинфекция. Може да се използва топлинно третиране като например автоклавиране или химическа стерилизация.

Случаите на смъртност трябва да бъдат докладвани на компетентния орган и държавата-членка трябва своевременно да разследва причината за смъртта. Мъртвите екземпляри трябва да бъдат складирани, транспортирани и обезвредени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека ⁽¹⁾.

Инспекция и проверки

Трябва да се извършват редовни инспекции за нецелени видове. Ако бъде установено наличието на нецелени вид или неоткрити до момента болести или паразити в даден организъм, трябва да се предприемат дейности за овладяване на ситуацията. Тези дейности могат да включват унищожаване на организмите и дезинфекция на съоръжението.

Срок

Изискваният карантинен срок ще варира в зависимост от съответния организъм, сезонността на съответните нецелени видове и условията на отглеждане.

Документация

Карантинните съоръжения трябва да водят точна документация за следното:

- час на влизане/излизане на персонала;
- брой мъртви екземпляри и метод на складиране или обезвреждане;
- третиране на входящи и отпадъчни води;
- проби, предадени на експерти за проверка за нецелени видове;
- всички условия, които не са нормални и засягат експлоатацията на карантинното съоръжение (прекъсване на електрозахранването, увреждане на постройки, неблагоприятни метеорологични условия и др.).

Дезинфекция

Дезинфекцията включва прилагането на дезинфектанти с достатъчни концентрации за период, достатъчен да унищожи вредните организми. Дезинфектантите и техните концентрации за карантинна дезинфекция трябва да гарантират пълна дезинфекция на морската и сладката вода. Подобни концентрации трябва да бъдат използвани за обичайна дезинфекция на съоръжението. Препоръчително е всички дезинфектанти да бъдат неутрализирани преди освобождаване в заобикалящата среда, а съоръженията с използване на морска вода трябва да обработят остатъчните оксиданти, образувани по време на химическата дезинфекция. В случай на спешна ситуация, като например откриване на внесен паразит или болестотворен агент, трябва да има достатъчно дезинфектант, за да се осигури третирането на цялото съоръжение.

⁽¹⁾ ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2007/2006 на Комисията (ОВ L 379, 28.12.2006 г., стр. 98).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Списък на видовете, предвидени в член 2, параграф 5

Дъгова пъстърва, *Oncorhynchus mykiss*

Сивен, *Salvelinus fontinalis*

Шаран, *Cyprinus carpio*

Бял амур, *Stenopharyngodon idella*

Бял толстолоб, *Hypophthalmichthys molitrix*

Пъстър толстолоб, *Aristichthys nobilis*

Тихоокеанскастрида, *Crassostrea gigas*

Японска или манилска мида, *Ruditapes philippinarum*

Американски големоуст бибан, *Micropterus salmoides*

Арктически сивен, *Salvelinus alpinus*

II

(Актове, приети по силата на договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 25 юни 2007 година

за създаване на Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни за периода 2007—2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционни потоци“

(2007/435/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 63, параграф 3, буква а) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽³⁾,

като има предвид, че:

- (1) С оглед постепенното установяване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие Договорът предвижда както приемане на мерки за гарантиране свободното движение на хора във връзка със съпътстващи мерки за контрола по външните граници, убежището и имиграцията, така и приемането на мерки за убежището, имиграцията и гарантиране правата на граждани на трети страни.
- (2) На своето заседание в Тампере на 15 и 16 октомври 1999 г. Европейският съвет декларира, че Европейският съюз трябва да гарантира справедливото третиране на граждани на трети страни, които пребивават на законно основание на територията на неговите държави-членки. Една по-активна политика за интеграция следва да им предостави права и задължения, сходни с тези на гражданите на Европейския съюз. Тази политика следва също да допринесе за недопускане на дискриминация в икономическия,

социалния и културния живот и да разработи мерки срещу расизма и ксенофобията.

- (3) Интеграцията на граждани на трети страни в държавите-членки е основен елемент от насърчването на икономическото и социалното сближаване, основополагаща цел на Общността, прогласена в Договора. Като се има предвид Договорът обаче, Европейският фонд за интегриране на граждани на трети страни (наричан по-долу „фондът“) следва да е насочен основно към граждани на трети страни, които са новопристигнали, що се отнася до съфинансирането на конкретни дейности, подпомагащи процеса на интеграция в засегнатите държави-членки.
- (4) В Хагската програма от 4—5 ноември 2004 г. Европейският съвет подчертава, че за разработването на ефективни политики е от изключително значение постигането на целта — стабилност и сближаване в рамките на обществата на държавите-членки. Европейският съвет призовава за по-голяма степен на координация на националните политики за интеграция въз основа на обща рамка и приканва държавите-членки, Съвета и Комисията да насърчават структурния обмен на опит и информация в областта на интеграцията.
- (5) С оглед на насоките в Хагската програма Съветът и представителите на правителствата на държавите-членки създадоха на 19 ноември 2004 г. „Общи основни принципи за политика на интеграция на имигрантите в Европейския съюз“ (наричани по-долу „Общи основни принципи“). Общите основни принципи подпомагат държавите-членки в определянето на политики за интеграция, като им

⁽¹⁾ Становище от 14 февруари 2006 г. (ОВ С 88, 11.4.2006 г., стр. 15).

⁽²⁾ Становище от 16 ноември 2005 г. (ОВ С 115, 16.5.2006 г., стр. 47).

⁽³⁾ Становище от 14 декември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

- предлагат съдържателно ръководство от основни принципи, въз основа на които могат да преценяват своите собствени усилия.
- (6) Общите основни принципи допълват и са в пълна хармония със законодателните инструменти на Общността в областта на приемането и престоя на легално пребиваващи граждани на трети страни, относно събиране на семейство и дългосрочно пребиваващи граждани, както и други сходни съществуващи законодателни рамки в тази област, включително онези, касаещи равнопоставеността между половете, недопускане на дискриминация и социална интеграция.
- (7) Като се припомня за съобщението на Комисията от 1 септември 2005 г. относно общ план за интеграция: рамка за интеграцията на граждани на трети страни в Европейския съюз, в заключенията на Съвета от 1—2 декември 2005 г. относно този план се подчертава необходимостта от укрепване на политиките за интеграция на държавите-членки и от признаване значението на определяне на рамка на европейско равнище за интеграция на законно пребиваващи граждани на трети страни във всички аспекти на обществото, и по-специално конкретни мерки за прилагане на общите основни принципи.
- (8) Неуспехът на отделна държава-членка в разработването и прилагането на политики за интеграция би могъл да има различни отрицателни последици за останалите държави-членки и за Европейския съюз.
- (9) С оглед подпомагане на програмирането в областта на интеграцията, бюджетният орган е вписал специални бюджетни средства в общия бюджет на Европейския съюз за периода 2003—2006 г. за финансирането на пилотни проекти и подготвителни дейности в областта на интеграцията (наричани по-долу „INTI“).
- (10) С оглед на INTI и съобщенията на Комисията относно имиграцията, интеграцията и заетостта, както и първият годишен доклад за миграцията и интеграцията, се приема, че е необходимо от 2007 г. на Общността да се предостави конкретен инструмент, предназначен да подпомага усилията на държавите-членки в разработването и прилагането на политики за интеграция, които позволяват на граждани на трети страни от различни културни, религиозни, езикови и етнически среди да изпълнят условията за пребиваване, и в улесняване на тяхната интеграция в европейските общества, в съответствие с общите основни принципи и в допълнение на Европейския социален фонд (наричан по-долу „ЕСФ“).
- (11) С цел гарантиране последователните мерки на Общността относно интеграцията на граждани на трети страни, дейностите, финансирани съгласно настоящия фонд, следва да са конкретни и допълващи дейностите, финансирани от ЕСФ и Европейския бежански фонд. В този контекст следва да бъдат разработени конкретни съвместни механизми за програмиране, за да се гарантира последователността на мерките на Общността относно интеграцията на граждани на трети страни, осъществявани чрез ЕСФ и настоящия фонд.
- (12) Тъй като настоящият фонд и ЕСФ се управляват съвместно от държавите-членки, следва да се създадат договорености на национално равнище, за да се гарантира последователното им осъществяване. За тази цел от властите в държавите-членки, които носят отговорност за прилагането на настоящия фонд, следва да се изиска да установят механизми за сътрудничество и координация с властите, определени от държавите-членки като отговорни за управлението и прилагането на ЕСФ и Европейския бежански фонд, и да гарантират, че дейностите по настоящия фонд са конкретни и допълват дейностите, финансирани от ЕСФ и Европейския бежански фонд.
- (13) Настоящото решение, доколкото се отнася до съфинансирането на конкретни дейности, подпомагащи процеса на интеграция на граждани на трети страни в държави-членки, следва да е насочено основно към дейности за граждани на трети страни, които са новопристигнали. В този смисъл може да се направи позоваване на Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани на трети страни⁽¹⁾, която се позовава на период от пет години на законно пребиваване като изискване, с което граждани на трети страни трябва да се съобразят, за да придобият статут на дългосрочно пребиваващи.
- (14) Настоящият фонд също следва да подпомага държавите-членки в увеличаване на капацитета им за разработване, осъществяване, наблюдение и обща оценка на всички стратегии, политики и мерки за интеграция на граждани на трети страни, както и обмен на информация, добри практики и сътрудничество в рамките на и между държавите-членки, които допринасят за увеличаване на този капацитет.
- (15) Настоящото решение има за цел да създаде част от цялостна рамка, която включва също Решение № 573/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейски бежански фонд за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“ и за отмяна на Решение 2004/904/ЕО на Съвета⁽²⁾, Решение № 574/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Фонд за външните граници за периода от 2007 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“⁽³⁾ и Решение № 575/2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 май 2007 г. за създаване на Европейски фонд за връщане за периода от 2008 до 2013 г. като част от Общата програма „Солидарност и управление на миграционните потоци“⁽⁴⁾, чиято цел е да решава проблема за справедливото разпределение на отговорностите между държавите-членки по отношение на финансовите тежести, произтичащи от въвеждането на интегрирано управление на външните граници на Съюза и от осъществяването на общите политики в областта на убежището и имиграцията, разработени в съответствие с част 3, дял IV от Договора.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽²⁾ ОВ L 144, 6.6.2007 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 144, 6.6.2007 г., стр. 22.

⁽⁴⁾ ОВ L 144, 6.6.2007 г., стр. 45.

- (16) Подкрепата, предоставена от фонда, би била по-ефикасна и по-добре насочена, ако съфинансирането на допустими дейности е основано на стратегическа многогодишна програма, изготвена от всяка държава-членка след диалог с Комисията.
- (17) Въз основа на стратегически насоки, приети от Комисията, всяка държава-членка следва да подготви многогодишен програмен документ, като отчете конкретното си положение и потребности и начертае стратегията си за развитие, която да представлява рамката за подготвяне осъществяването на дейностите, които ще бъдат изброени в годишните програми.
- (18) В контекста на съвместното управление, както е посочено в член 53, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽¹⁾ (наричан по-долу „Финансовия регламент“), следва да се уточнят условията, позволяващи на Комисията да изпълнява задълженията си за изпълнение на общия бюджет на Европейския съюз, и да се изяснят задълженията за сътрудничеството на държавите-членки. Прилагането на тези условия би позволило на Комисията да се увери, че държавите-членки използват фонда правилно и законосъобразно и в съответствие с принципа за добро финансово управление по смисъла на член 27 и член 48, параграф 2 от Финансовия регламент.
- (19) Следва да се определят обективни критерии за разпределяне на наличните годишни средства между държавите-членки. Тези критерии следва да отчитат общия брой легално пребиваващи в държавите-членки граждани на трети страни и общия брой на новоприети граждани на трети страни през определен референтен период.
- (20) Държавите-членки следва да приемат подходящи мерки, за да гарантират правилното функциониране на системата за управление и контрол и качеството на изпълнението. За тази цел е необходимо да се установят общите принципи и необходимите функции, които системите на всички програми следва да изпълняват.
- (21) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност държавите-членки следва да носят основната отговорност за прилагането и контрола на интервенциите на фонда.
- (22) Задълженията на държавите-членки по отношение на системите за управление и контрол, сертифициране на разходите и предотвратяване, откриване и отстраняване на нередности и нарушения на правото на Общността следва да бъдат уточнени, за да се гарантира ефикасното и правилно изпълнение на техните многогодишни и годишни програми. В частност, що се отнася до управлението и контрола, е необходимо да се определят договореностите, чието спазване от държавите-членки гарантира, че системите са въведени и функционират задоволително.
- (23) Без да се засягат правомощията на Комисията по отношение на финансовия контрол, сътрудничеството между държавите-членки и Комисията в тази област следва да бъде насърчвано.
- (24) Ефективността и въздействието на дейностите, подпомагани от фонда, зависят също от тяхната оценка и разпространение на резултатите от тях. Отговорностите на държавите-членки и Комисията в това отношение и механизмите за гарантиране надеждността на оценката и качеството на свързаната информация следва да бъдат формализирани.
- (25) Дейностите следва да бъдат оценявани с оглед междинния преглед и оценката на въздействието, а процесът на оценяване следва да бъде включен в механизмите за наблюдение на проекта.
- (26) Поради значението на прозрачността на финансирането от Общността, Комисията следва да предостави ръководство, за да улесни подходящо потвърждаване на получената помощ от всички власти, неправителствени, международни или други организации, получаващи безвъзмездна помощ по настоящия фонд, като се отчита практиката с други инструменти под съвместно управление, като например структурните фондове.
- (27) Настоящото решение създава финансов пакет за целия срок на действие на програмата по смисъла на точка 38 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽²⁾, без това да засяга правомощията на бюджетния орган, определени в Договора.
- (28) Тъй като целите на настоящото решение, а именно стимулиране интеграцията на граждани на трети страни в обществата на приемащите държави-членки в рамките на Общите основни принципи, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и ефекта на дейността могат да бъдат постигнати от Общността, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, постановен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, постановен в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (29) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за определяне на реда и условията за упражняване на изпълнителни правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (30) С цел гарантиране на своевременното изпълнение на дейностите по фонда настоящото решение следва да се прилага считано от 1 януари 2007 г.

⁽²⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 248, 16.9.2002 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО, Евратом) № 1995/2006 (ОВ L 390, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (31) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящото решение и не се задължава с него, нито подлежи на неговото прилагане.
- (32) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 6 септември 2005 г. Ирландия е нотифицирала желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (33) В съответствие с член 3 от Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, с писмо от 27 октомври 2005 г. Обединеното кралство е нотифицирало желанието си да вземе участие в приемането и прилагането на настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ЦЕЛИ И ДЕЙНОСТИ

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящото решение се създава за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г. Европейски фонд за интеграция на граждани на трети страни (наричан по-долу „фонда“) като част от цялостна рамка, която също включва Решение № 573/2007/ЕО, Решение № 574/2007/ЕО и Решение № 575/2007/ЕО, за да допринесе за утвърждаването на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и прилагането на принципа на солидарност между държавите-членки.

Настоящото решение определя целите, за които фондът допринася, изпълнението на дейностите по него, наличните финансови средства и критериите за разпределяне на наличните финансови средства.

Настоящото решение определя правила за управление на фонда, включително финансови правила, механизми за контрол и наблюдение, основани на отговорности, разпределени между Комисията и държавите-членки.

2. Граждани на трети страни, които се намират на територията на трета страна и които спазват специални мерки, предхождащи заминаването, и/или условията, определени от националното право, включително условията, касаещи способността за интегриране в обществото на тази държава-членка, попадат в приложното поле на настоящото решение.

3. Гражданите на трети страни, които са подали молба за убежище, за която все още не е взето окончателно решение, или се ползват със статут на бежанци или допълнителна закрила, или

отговарят на критериите за бежанци или за допълнителна закрила в съответствие с Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила⁽¹⁾ се изключват от приложното поле на настоящото решение.

4. Гражданин на трета страна означава всяко лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 17, параграф 1 от Договора.

Член 2

Основна цел на фонда

1. Основната цел на фонда е да подпомага усилията на държавите-членки за предоставяне на възможност на граждани на трети страни от различни икономически, социални, културни, религиозни, езикови и етнически среди да изпълнят условията за пребиваване и да улеснява тяхната интеграция в европейските общества.

Фондът е насочен основно към дейности, свързани с интеграцията на новопристигнали граждани на трети страни.

2. С цел улесняване постигането на целите, упоменати в параграф 1, фондът ще участва в разработването и прилагането на националните стратегии за интеграция на граждани на трети страни във всички аспекти на обществото, и по-специално като отчита принципа, че интеграцията е двустранен динамичен процес на взаимно приспособяване между всички имигранти и гражданите на държавите-членки.

3. Фондът участва във финансирането на техническата помощ по инициатива на държавите-членки или на Комисията.

Член 3

Конкретни цели

Фондът ще участва в постигането на следните конкретни цели:

- улесняване разработването и прилагането на процедури за приемане, които подпомагат и съответстват на процеса на интеграция на граждани на трети страни;
- разработване и прилагане на процеса на интеграция на новопристигнали граждани на трети страни в държавите-членки;
- увеличаване на капацитета на държавите-членки за разработване, прилагане, наблюдение и оценка на политиките и мерките за интеграция на граждани на трети страни;
- обмен на информация, добри практики и сътрудничество в рамките и между държавите-членки при разработване, прилагане, наблюдение и оценка на политиките и мерките за интеграция на граждани на трети страни.

⁽¹⁾ ОВ L 304, 30.9.2004 г., стр. 12.

Член 4

Допустими дейности в държавите-членки

1. По отношение на целта, определена в член 3, буква а), фондът подпомага дейности в държавите-членки, които:

- а) улесняват разработването и прилагането от държавите-членки на процедури за приемане, *inter alia*, посредством подпомагане на процеси на консултация със заинтересовани страни и обмен на информация и експертни становища относно подходи, насочени към конкретни националности или категории граждани на трети страни;
- б) повишават ефективността на прилагането на процедурите за приемане и ги правят по-достъпни за граждани на трети страни, *inter alia*, посредством употреба на достъпна за потребителите комуникационна и информационна технология, кампании за разпространяване на информация и процедури за подбор;
- в) подготвят по-добре граждани на трети страни за тяхната интеграция в обществото на приемащата държава, като подпомагат мерки, предхождащи пътуването, които им дават възможност да усвоят необходимите за тяхната интеграция знания и умения, като например професионално обучение, информационни пакети, подробни курсове за гражданска култура и езиково обучение в страната на произход.

2. По отношение на целта, определена в член 3, буква б), фондът подпомага дейности в държавите-членки, които:

- а) създават програми и дейности, които имат за цел въвеждането на новопристигнали граждани на трети страни в обществото на приемащата държава и им дават възможност да придобият основни познания за езика, историята, институциите, социално-икономическите характеристики, културния живот и основополагащите норми и ценности на обществото на приемащата държава, както и дейности, допълващи такива съществуващи програми и дейности;
- б) развиват и подобряват качеството на такива програми и дейности на местно и регионално равнище, и по-специално тези, свързани с гражданската култура;
- в) увеличават способността на такива програми и дейности да достигат до отделни групи, като например лица на издръжка на лица, които подлежат на процедури за приемане, деца, жени, възрастни хора, неграмотни лица или лица с увреждания;
- г) увеличават гъвкавостта на такива програми и дейности, и по-специално посредством курсове, интензивни модули, системи за дистанционно обучение или обучение в интернет или подобни модели, които позволяват на граждани на трети страни да завършат програмите и дейностите, докато работят или учат;
- д) разработват и прилагат такива програми и дейности, насочени към млади граждани на трети страни, с конкретни социални и културни предизвикателства, свързани с въпроси за самосъзнанието;

е) разработват такива програми или дейности, които насърчават приемането и подпомагат процеса на интеграция на висококвалифицирани и квалифицирани граждани на трети страни.

3. По отношение на целите, определени в член 3, букви в) и г), фондът подпомага дейности в рамките и между държавите-членки, които:

- а) улесняват достъпа на граждани на трети страни до обществени и частни стоки и услуги, *inter alia*, чрез посреднически услуги, устен и писмен превод и чрез подобряване на способността на персонала за межкултурно взаимодействие;
- б) изграждат устойчиви организационни структури за интеграция и управление на различията, стимулират трайно и устойчиво участие в гражданския и културния живот и развиват механизми за сътрудничество между различните заинтересовани участници, които позволяват на длъжностни лица от различни равнища бързо да си набавят информация за друг опит и практики и, ако е възможно, да обединят своите ресурси;
- в) разработват и прилагат межкултурно обучение, изграждане на капацитет и управление на различията, обучение на персонала на обществени и частни доставчици на услуги, включително на образователни институции;
- г) увеличават капацитета за координация, прилагане, наблюдение и оценка на националните стратегии за интеграция на граждани на трети страни в рамките на различните равнища и служби на правителството;
- д) допринасят за оценката на процедурите за приемане или на програмите и дейностите, посочени в параграф 2, посредством представителни проучвания сред граждани на трети страни, които са участвали в тях, и/или сред заинтересовани участници, като предприятия, неправителствени организации и регионални или местни власти;
- е) въвеждат и прилагат схеми за събиране и анализ на информация за потребностите на различни категории граждани на трети страни на местно и регионално равнище чрез включване на платформи за консултация на граждани на трети страни и за обмен на информация между участници и чрез провеждане на проучвания сред общности на имигранти относно подходящ отговор на тези потребности;
- ж) допринасят за двустранния процес, на който се основават политиките за интеграция, чрез разработване на платформи за консултация на граждани на трети страни, обмен на информация между участници и платформи за межкултурен, междурелигиозен и религиозен диалог между общностите и/или между общностите и властите, които вземат решения и формулират политики;
- з) разработват показатели и критерии за измерване на напредъка на национално равнище;

- и) разработват висококачествени средства за наблюдение и схеми за оценка на политики и мерки за интеграция;
- й) стимулират приемането на миграцията в обществата на приемащите държави, както и приемането на мерки за интеграция посредством разяснителни кампании, по-специално в средствата за масово осведомяване.

Член 5

Дейности на Общността

1. По инициатива на Комисията до 7 % от наличните средства на фонда могат да се използват за финансиране на транснационални дейности или дейности в интерес на Общността като цяло (наричани по-долу „дейности на Общността“), касаещи имиграцията и политиката за интеграция.
2. За да отговарят на изискванията за финансиране, дейностите на Общността по-конкретно трябва:
  - а) да подпомагат сътрудничеството в Общността при прилагане на правото на Общността и добрите практики в областта на имиграцията и прилагането на добри практики в областта на интеграцията;
  - б) да способстват за създаването на транснационални мрежи за сътрудничество и пилотни проекти, основаващи се на транснационални партньорства между организации от две или повече държави-членки, които имат за цел да стимулират нововъведенията, да улесняват обмена на опит и добра практика и да подобряват качеството на политиките за интеграция;
  - в) да подпомагат транснационалните разяснителни кампании;
  - г) да подпомагат проучванията, разпространението и обмена на информация относно добрите практики и всички други аспекти на политиките за имиграция и интеграция, включително използването на най-съвременни технологии;
  - д) да подпомагат пилотни проекти и проучвания, които изследват възможността от нови форми на сътрудничество в Общността в областта на имиграцията и интеграцията и правото на Общността в областта на имиграцията;
  - е) да подпомагат разработването и прилагането от страна на държавите-членки на общи статистически инструменти, методи и показатели за измерване развитието на политиката в областта на имиграцията и интеграцията.
3. Годишната работна програма, в която се определят приоритетите в дейностите на Общността, се приема в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

ГЛАВА II

ПРИНЦИПИ НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПОМОЩ

Член 6

Взаимно допълване, съответствие и съвместимост

1. Фондът предоставя помощ, която допълва националните, регионалните и местните дейности, като ги включва в приоритетите на Общността.

С цел гарантиране последователните мерки на Общността относно интеграцията на граждани на трети страни дейностите, финансирани съгласно настоящия фонд, следва да са конкретни и да допълват дейностите, финансирани от ЕСФ и Европейския бежански фонд.

2. Комисията и държавите-членки гарантират, че предоставената от фонда и държавите-членки помощ е в съответствие с дейностите, политиките и приоритетите на Общността. По-конкретно това съответствие се отбелязва в многогодишната програма, посочена в член 16.

3. Финансираните от фонда операции са в съответствие с разпоредбите на Договора и приетите съгласно тях актове.

Член 7

Програмиране

1. Целите на фонда се осъществяват в рамките на многогодишния програмен период (2007—2013 г.), като подлежат на междинен преглед в съответствие с член 20. Многогодишната програмна система включва приоритетите и процеса на управление, вземане на решения, одитиране и сертифициране.

2. Одобрената от Комисията многогодишна програма се изпълнява посредством годишни програми.

Член 8

Интервенция на принципа на субсидиарност и пропорционалност

1. За изпълнението на многогодишните и годишните програми, споменати в членове 17 и 19, са отговорни държавите-членки на съответното териториално равнище, в съответствие с институционалната система, която е специфична за всяка държава-членка. Тази отговорност се упражнява в съответствие с настоящото решение.

2. Във връзка с разпоредбите за одит средствата, използвани от Комисията и от държавите-членки, варират в зависимост от степента на участие на Комисията. Същият принцип се прилага и по отношение на разпоредбите за оценяване и докладите за многогодишните и годишните програми.

Член 9

Методи за изпълнение

1. Отпуснатият от Общността бюджет за фонда се изпълнява в съответствие с член 53, параграф 1, буква б) от Финансовия регламент, с изключение на дейностите на Общността, споменати в член 5, и техническата помощ, посочена в член 14. Държавите-членки и Комисията гарантират спазването на принципа на добро финансово управление.
2. Комисията упражнява своята отговорност по изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз чрез:
  - а) проверка на наличието и правилното функциониране на системи за управление и контрол в държавите-членки в съответствие с описаните в член 30 процедури;
  - б) задържане или временно преустановяване на всички или част от плащанията в съответствие с процедурите, описани в членове 39 и 40, ако националните системи за управление и контрол не изпълняват функцията си, и чрез прилагане на каквато и да е друга необходима финансова корекция в съответствие с описаните в членове 43 и 44 процедури.

Член 10

Партньорство

1. В съответствие с текущите национални правила и практики всяка държава-членка създава партньорство с органите и организациите, участващи в изпълнението на многогодишната програма или които според засегнатата държава-членка са способни да допринесат за нейното развитие.

Тези органи и организации може да включват компетентните регионални, местни, градски и други административни органи, международни организации и структури, представляващи гражданското общество, като неправителствени организации, включително организации на мигранти, или социални партньори.

Това партньорство включва поне прилагащите органи, определени от държавите-членки за целите на управлението на интервенциите на Европейския социален фонд, и органа, отговорен за Европейския бежански фонд.

2. Това партньорство се осъществява при пълно зачитане на съответната институционална, правна и финансова юрисдикция на всяка категория партньори.

ГЛАВА III

ФИНАНСОВА РАМКА

Член 11

Общи ресурси

1. Финансовият пакет за изпълнението на дейностите, финансирани от настоящия фонд за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2013 г., се определя на 825 милиона EUR.

2. Годишните отпуснати средства за фонда се одобряват от бюджетния орган в границите на финансовата рамка.

3. Комисията прави примерни годишни разчети по държавите-членки в съответствие с критериите, определени в член 12.

Член 12

Годишно разпределение на средства за допустими дейности в държавите-членки

1. Всяка държава-членка получава фиксирана сума от 500 000 EUR от годишно отпусканата за фонда сума.

Тази сума се определя на 500 000 EUR годишно за държавите-членки, които ще се присъединят към Европейския съюз през периода 2007—2013 г., за останалата част от периода 2007—2013 г., считано от годината след тяхното присъединяване.

2. Остатъкът от наличните годишни ресурси се разпределя между държавите-членки, както следва:

- а) 40 % пропорционално на средната стойност от общия брой граждани на трети страни, пребивавали на законно основание в държавите-членки през предходните три години, и
- б) 60 % пропорционално на броя граждани на трети страни, получили издадено от властите на държава-членка разрешение за пребиваване на нейна територия през предходните три години.

3. За целите на изчислението, посочено в параграф 2, буква б), не се вземат предвид следните категории лица:

- а) сезонни работници, така както са определени от националното право;
- б) граждани на трети страни, допуснати с цел обучение, ученически обмен, неплатен стаж или благотворителна дейност в съответствие с Директива 2004/114/ЕО на Съвета ⁽¹⁾;
- в) граждани на трети страни, допуснати с цел научни изследвания в съответствие с Директива 2005/71/ЕО на Съвета ⁽²⁾;
- г) граждани на трети страни, получили продължение на издаденото от държава-членка разрешение за пребиваване или промяна на статута на пребиваване, включително граждани на трети страни, които получават статут на дългосрочно пребиваващи в съответствие с Директива 2003/109/ЕО.

4. За референтни стойности се приемат последните статистически данни, осигурени от Комисията (Евростат) въз основа на данни, предоставяни от държавите-членки в съответствие с правото на Общността.

Когато държавите-членки не са предоставили на Комисията (Евростат) съответните статистики, те осигуряват предварителни данни във възможно най-кратък срок.

⁽¹⁾ ОВ L 375, 23.12.2004 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 289, 3.11.2005 г., стр. 15.

Преди да приеме тези данни за референтни стойности, Комисията (Евростат) оценява качеството, съпоставимостта и пълнотата на статистическата информация в съответствие с нормалните процедури на работа. По искане на Комисията (Евростат) държавите-членки ѝ предоставят цялата необходима информация за извършване на споменатото по-горе.

Член 13

Структура на финансиране

1. Финансовото участие на фонда се осъществява под формата на безвъзмездни помощи.
2. Подпомаганите от фонда дейности са с нестопанска цел, съфинансират се от публични или частни източници, като финансирането им от други източници, обхванати от общия бюджет на Европейския съюз, не е допустимо.
3. Отпусканите от фонда суми представляват допълнение към публични или еквивалентни разходи, отпуснати от държавите-членки за мерките, предмет на настоящото решение.
4. Участието на Общността в подпомагани проекти, що се отнася до дейности, изпълнявани в държавите-членки съгласно член 4, не надвишава 50 % от общите разходи за определена дейност.

Това участие може да се увеличи до 75 % за проекти, свързани с конкретни приоритети, които са набелязани в стратегическите насоки, определени в член 16.

Участието може да се увеличи до 75 % в държавите-членки, които се ползват от Кохезионния фонд.

5. В рамките на осъществяването на националното програмиране съгласно глава IV държавите-членки подбират проекти за финансиране въз основа на следните минимални критерии:

- a) състоянието и потребностите в държавата-членка;
- б) съотношението себестойност/ефективност на разходите, *inter alia*, предвид броя лица, обхванати от проекта;
- в) опита, експертните умения, надеждността и финансовото участие на организацията, кандидатстваща за финансиране, както и на всяка организация партньор;
- г) степента на допълване между проектите и други дейности, финансирани от общия бюджет на Европейския съюз или включени в рамките на национални програми.

б. По правило финансовата помощ на Общността, отпускана за подкрепяни от фонда дейности, се предоставя за период, не по-дълъг от три години, при условие че се изготвят периодични отчетни доклади.

Член 14

Техническа помощ по инициатива на Комисията

1. По инициатива и/или от името на Комисията фондът може да финансира до горна граница от 500 000 EUR от годишния си бюджет подготвителните мерки, мерките за наблюдение, за административно и техническо обслужване, както и мерки за оценка, одит и инспекции, необходими за прилагането на настоящото решение.
2. Тези мерки включват:
  - a) проучвания, оценки, експертни доклади, статистики, включително такива от общ характер, свързани с дейността на фонда;
  - б) мерки за информиране на държавите-членки, крайните бенефициери и широката общественост, включително разяснителни кампании и обща база данни за проектите, финансирани по линия на фонда;
  - в) изграждането, функционирането и осъществяването на взаимовръзка между компютърни системи за управление, наблюдение, инспекция и оценка;
  - г) разработването на обща рамка за оценка и наблюдение, както и на система от показатели, които отчитат при целесъобразност националните показатели;
  - д) дейности по подобряване на методите за оценка, както и обмен на информация относно практики в тази област;
  - е) мерки с цел осигуряване на информация и обучение на органите, определени от държавите-членки в съответствие с глава V, в допълнение към усилията на държавите-членки за предоставяне на общи указания на същите съгласно член 30, параграф 2.

Член 15

Техническа помощ по инициатива на държавите-членки

1. По инициатива на държава-членка фондът може да финансира за всяка годишна програма подготвителни мерки, мерки за управление, наблюдение, оценка, информация и контрол, както и мерки за повишаване на административния капацитет с оглед изпълнение на дейностите по фонда.
2. Годишната сума, определена за техническа помощ, не може да надхвърли:
  - a) за периода 2007—2010 г. 7 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR, и
  - б) за периода 2011—2013 г. 4 % от общата годишна сума на съфинансирането, отпуснато на държавата-членка, плюс 30 000 EUR.

ГЛАВА IV

ПРОГРАМИРАНЕ

Член 16

Приемане на стратегически насоки

1. Комисията приема стратегически насоки, определящи рамка за дейността на фонда, като взема под внимание напредъка в развитието и прилагането на законодателството на Общността в областта на имиграцията и други области, свързани с интеграцията на граждани на трети страни, както и примерното разпределение на финансовите средства на фонда за съответния период.

2. Тези насоки прилагат в частност, за всяка от целите на фонда, приоритетите на Общността, насочени към насърчаване на общите основни принципи.

3. Комисията приема стратегическите насоки за многогодишен програмен период до 31 юли 2007 г.

4. Стратегическите насоки се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 17

Подготовка и одобряване на националните многогодишни програми

1. Всяка държава-членка въз основа на посочените в член 16 стратегически насоки предлага проект за многогодишна програма, който се състои от следните елементи:

- a) описание на текущото състояние в държавата-членка относно изпълнението на националните стратегии за интеграция в духа на общите основни принципи и относно развитието и изпълнението на националните програми за приемане и влизане, ако има такива;
- b) анализ на потребностите в съответната държава-членка относно националните стратегии за интеграция и програмите за приемане и влизане, ако има такива, както и посочване на оперативните цели с оглед задоволяване на тези потребности през периода на многогодишната програма;
- b) представяне на подходяща стратегия за постигане на споменатите цели с посочване на приоритетите при осъществяването им, както и описание на дейностите, предвидени за изпълнение на тези приоритети;
- г) данни за съвместимостта на тази стратегия с други регионални, национални и общностни инструменти;
- д) информация за приоритетите и конкретните им цели. Тези цели се изразяват количествено чрез ограничен брой показатели при отчитане на принципа на пропорционалност. Показателите трябва да позволяват да се определи

постигнатият спрямо изходното състояние напредък, както и ефективността на поставените цели при осъществяване на приоритетите;

- e) описание на избрания подход за прилагане принципа на партньорство, определен в член 10;
  - ж) проект за план за финансиране, в който се определя за всеки приоритет и за всяка годишна програма предлаганото финансово участие на фонда, както и общият размер на общественото или частното съфинансиране;
  - з) описание на предприетите мерки за осигуряване на допълняемост на дейностите с тези, финансирани по линия на ЕСФ;
  - и) разпоредбите, установени, за да се гарантира публичност на многогодишната програма.
2. Държавите-членки внасят проекта за многогодишна програма в Комисията най-късно до четири месеца след като Комисията предостави стратегическите насоки за съответния период.
3. За да одобри проекта за многогодишна програма, Комисията разглежда:
- a) съвместимостта на проекта за многогодишна програма с целите на фонда и стратегическите насоки, определени в член 16;
  - b) основателността на дейностите, предвидени в проекта за многогодишна програма, от гледна точка на предлаганата стратегия;
  - в) съответствието на механизмите за управление и контрол, установени от държавата-членка във връзка с осъществяването на интервенциите на фонда, с разпоредбите на настоящото решение;
  - г) съответствието на проекта за многогодишна програма с общностното право, по-специално с общностното право, целящо да гарантира свободното движение на лица в съчетание с пряко свързаните съпътстващи мерки относно контрола на външните граници, убежището и имиграцията.

4. Когато Комисията прецени, че даден проект за многогодишна програма е несъвместим със стратегическите насоки или не съответства било на разпоредбите на настоящото решение относно системите за управление и контрол, било на правото на Общността, тя приканва държавата-членка да предостави цялата необходима информация и, ако е целесъобразно, да преразгледа съответно проекта за многогодишна програма.

5. Комисията одобрява всяка многогодишна програма в тримесечен срок от нейното официално внасяне, в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 18

Изменения на многогодишните програми

1. По инициатива на съответната държава-членка или на Комисията многогодишната програма се преразглежда и при необходимост в нея се внасят изменения за остатъка от програмния период с цел съобразяване в по-голяма степен или в по-различен аспект с приоритетите на Общността. Многогодишните програми могат да бъдат преразгледани от гледна точка на извършено оценяване и/или вследствие на трудности, срещнати при изпълнението им.

2. Комисията приема решение, с което се одобряват измененията в многогодишната програма, във възможно най-кратък срок след официалното подаване на искане от съответната държава-членка. Измененията на многогодишната програма се извършват в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 19

Годишни програми

1. Одобрените от Комисията многогодишни програми се изпълняват посредством годишни програми.

2. Комисията предоставя на държавите-членки до 1 юли всяка година прогноза за сумите, които ще им бъдат отпуснати за следващата година в рамките на общия размер на отпуснатите на фонда средства според годишната бюджетна процедура, като тези суми се изчисляват по реда на член 12.

3. До 1 ноември всяка година държавите-членки представят на Комисията проект за годишна програма за следващата година, изготвен в съответствие с многогодишната програма и включващ следните елементи:

- a) общите правила за подбор на проекти за финансиране по годишната програма;
- b) описание на дейностите, които ще се подпомагат според годишната програма;
- b) предложеното финансово разпределение на средствата на фонда между различните дейности по програмата и исканата сума за техническа помощ по член 15 за целите на изпълнението на годишната програма.

4. Когато разглежда проекта за годишна програма на държава-членка, Комисията взема под внимание окончателния размер на средствата, отпуснати на фонда според бюджетната процедура.

В едномесечен срок от официалното внасяне на проекта за годишна програма Комисията уведомява засегнатата държава-членка дали той може да бъде одобрен. В случай че проектът за годишна програма е несъвместим с многогодишната програма, Комисията приканва тази държава-членка да предостави цялата необходима информация и, когато е целесъобразно, да преразгледа съответно проекта за годишна програма.

Комисията приема решението за финансиране, одобряващо годишната програма, до 1 март на съответната година. Решението указва размера на сумата, отпусната на засегнатата държава-членка, и периода, за който разходите са допустими.

Член 20

Междинен преглед на многогодишната програма

1. Комисията прави преглед на стратегическите насоки и при необходимост приема до 31 март 2010 г. преразгледани стратегически насоки за периода 2011—2013 г.

2. В случай че такива преразгледани стратегически насоки бъдат приети, всяка държава-членка преразглежда многогодишната си програма и ако е целесъобразно, внася изменения в нея.

3. Разпоредбите на член 17 относно подготовката и одобряването на многогодишните национални програми се прилагат *mutatis mutandis* при подготовката и одобряването на преразгледаните многогодишни програми.

4. Преразгледаните стратегически насоки се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

ГЛАВА V

СИСТЕМИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ И КОНТРОЛ

Член 21

Прилагане

Комисията отговаря за прилагането на настоящото решение и за целта приема необходимите правила за прилагане.

Член 22

Общи принципи на системите за управление и контрол

Системите за управление и контрол на многогодишните програми, установени от държавите-членки, осигуряват следното:

- a) определение за функциите на организациите, свързани с управлението и контрола, и разпределение на функциите в рамките на всяка организация;
- b) спазване принципа на разделение на функциите между и в рамките на тези организации;
- b) достатъчни ресурси за всяка организация или звено за изпълнение на функциите, отредени им за периода на осъществяване на съфинансираните от фонда дейности;
- г) процедури за гарантиране на правилността и редовността на разходите, декларирани според годишните програми;
- д) надеждни счетоводни системи, системи за наблюдение и финансова отчетност в електронен вид;
- е) система за отчетност и наблюдение в случаите, когато отговорната организация делегира изпълнението на задачите си на друга;

- ж) процедурни ръководства относно функциите, които ще бъдат изпълнявани;
- з) механизми за извършване на одит на функционирането на системата;
- и) системи и процедури за осигуряване на надеждна одитна пътека;
- й) процедури за отчетност и наблюдение на нередности и възстановяване на неоснователно изплатени суми.

Член 23

Определяне на органите

1. За изпълнението на многогодишната и годишните си програми държавата-членка определя, както следва:

- а) отговорен орган: функционална структура на държавата-членка или национален обществен орган или организация, определени от държавата-членка, или частноправен субект на държавата-членка, изпълняващ обществени функции, която отговаря за управлението на многогодишната програма и годишните програми, подпомагани от фонда, и осигурява цялата комуникация с Комисията;
- б) сертифициращ орган: национален обществен орган или организация, или лице, действало в качеството на такава организация или орган, определени от държавата-членка да заверяват декларациите за разходите, преди те да бъдат изпратени до Комисията;
- в) одитен орган: национален обществен орган или организация, при условие че е функционално независим от отговорния орган и сертифициращия орган, определен от държавата-членка и отговарящ за проверката на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
- г) когато е целесъобразно, упълномощен орган.

2. Държавата-членка определя правила, уреждащи нейните отношения с органите, посочени в параграф 1, както и отношенията на тези органи с Комисията.

3. При спазване разпоредбите на член 22, буква б) някои или всички органи, посочени в параграф 1 от настоящия член, могат да се намират в една и съща организация.

4. Редът за прилагане на членове 24—28 се приема от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 24

Отговорен орган

1. Отговорният орган се подчинява на следните минимални условия. Той:

- а) е юридическо лице, освен ако е функционална структура на държавата-членка;

- б) разполага с необходимата инфраструктура за добра комуникация с широк обхват от потребители, както и с отговорните организации на останалите държави-членки и Комисията;

- в) работи в административна среда, която му предоставя възможност да изпълнява задачите си правилно, като избягва всякакви конфликти на интереси;

- г) е в състояние да прилага нормите за управление на фондовете на Общността;

- д) разполага с финансови и управленски ресурси, съответстващи на обема на средствата на Общността, които ще трябва да управлява;

- е) разполага със служители, които имат необходимата професионална квалификация и езикови умения за извършване на административна дейност в международни условия.

2. Държавата-членка предоставя на отговорния орган достатъчно финансиране, така че той да може да продължи да изпълнява задачите си правилно и без прекъсване през периода 2007—2013 г.

3. Комисията може да подпомага държавите-членки в обучението на служители, в частност предвид правилното прилагане на глави V—IX.

Член 25

Задачи на отговорния орган

1. Отговорният орган отговаря за управлението и изпълнението на многогодишната програма в съответствие с принципа за добро финансово управление.

В частност той:

- а) се допитва до партньорите съгласно член 10;
- б) внася в Комисията предложенията за многогодишна и годишни програми, посочени в членове 17 и 19;
- в) установява механизъм на сътрудничество с управленските органи, определени от държавата-членка за изпълнение на дейностите по линия на ЕСФ и Европейския бежански фонд;
- г) организира и публикува покани за обществени поръчки и предложения, ако е целесъобразно;
- д) организира подбора на проекти за съфинансиране от фонда в съответствие с критериите, посочени в член 13, параграф 5;
- е) приема плащания, извършени от Комисията, и извършва плащания за крайните бенефициери;
- ж) осигурява съгласуваност и допълняемост между съфинансирането от фонда и от други национални и обществени финансови инструменти;

- з) наблюдава предоставянето на съфинансирани продукти и услуги, проверява дали заявените за дейностите разходи са били действително извършени и спазват общностните и националните разпоредби;
- и) осигурява наличието на система за въвеждане и съхранение в електронен вид на счетоводната документация за всяка дейност от годишните програми, както и за събирането на данни за изпълнението, необходими за финансовото управление, наблюдение, контрол и оценка;
- й) осигурява крайните бенефициери и другите организации, участващи в изпълнението на съфинансираните от фонда дейности, да поддържат отделна счетоводна система или съответна счетоводна сметка за всички транзакции, свързани с дейността, без да се засягат националните счетоводни норми;
- к) осигурява оценката на фонда, посочена в член 47, да се извършва в сроковете, определени в член 48, параграф 2, и да отговаря на стандартите за качество, договорени между Комисията и държавата-членка;
- л) въвежда процедури, гарантиращи, че цялата документация, свързана с разходите и одитите, необходими за осигуряване на съответната одитна пътека, се води съгласно изискванията, посочени в член 41;
- м) осигурява одитният орган да получава за целите на извършване на одитите, посочени в член 28, параграф 1, цялата необходима информация за прилаганите управленски процедури и съфинансираните от фонда проекти;
- н) следи сертифициращия орган да получава за целите на сертифицирането цялата необходима информация за процедурите и проверките, които се извършват във връзка с разходите;
- о) съставя и внася в Комисията междинни и заключителни доклади за изпълнението на годишните програми, декларации за разходите, заверени от сертифициращия орган, и заявления за плащане или, при целесъобразност, декларации за възстановяване на разходи;
- п) извършва информационна и консултантска дейност и разпространява резултатите от подпомаганите дейности;
- р) сътрудничи на Комисията и отговорните органи в останалите държави-членки;
- с) проверява изпълнението на посочените в член 31, параграф 6 насоки от крайните бенефициери.

2. Управленските дейности на отговорния орган за проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 15.

Член 26

Делегиране на задачите от отговорния орган

1. Когато всички или някои от задачите на отговорния орган се делегират на упълномощен орган, отговорният орган определя точно обхвата на делегираните задачи и установява подробни процедури за изпълнението на делегираните задачи съгласно условията, посочени в член 24.

2. Тези процедури включват предоставяне на отговорния орган на редовна информация относно ефективното изпълнение на делегираните задачи и описание на използваните средства.

Член 27

Сертифициращ орган

1. Сертифициращият орган:

а) удостоверява, че:

i) декларацията за разходите е точна и е съставена на основата на надеждни счетоводни системи и подлежащи на проверка оправдателни документи;

ii) декларираните разходи съответстват на приложимите общностни и национални разпоредби и са извършени в рамките на дейности, подбрани в съответствие с критерии, приложими за програмата и съответстващи на общностните и националните разпоредби;

б) гарантира за целите на сертифицирането, че е получил необходимата информация от отговорния орган относно процедурите и проверките, извършвани във връзка с разходите, включени в декларациите за разходи;

в) отчита за целите на сертифицирането резултатите от всички одити, извършени от или под ръководството на одитния орган;

г) води счетоводна документация в електронен вид за разходите, декларирани пред Комисията;

д) проверява възстановяването на всички средства на Общността, за които е установено, че са били изплатени неоснователно вследствие на установени нередности, както и на лихвите, когато е целесъобразно;

е) води отчет за подлежащите на възстановяване суми и възстановените суми съгласно общия бюджет на Европейския съюз, приспадайки ги, когато е възможно, от следващата декларация за разходи.

2. Дейностите на сертифициращия орган по проекти, изпълнявани в държавите-членки, могат да се финансират в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 15, при условие че се спазят правомощията на този орган, описани в член 23.

Член 28

Одитен орган

1. Одитният орган:
  - а) гарантира, че одити се извършват за проверка на ефективното функциониране на системата за управление и контрол;
  - б) гарантира, че одити се извършват на дейности на основата на подходяща извадка за проверка на декларираните разходи; извадката представлява не по-малко от 10 % от общите допустими разходи за всяка годишна програма;
  - в) внася в Комисията в срок до шест месеца след одобряването на многогодишната програма одитна стратегия, включваща организациите, които ще извършват одитите, посочени в букви а) и б), като гарантира основните бенефициери, съфинансирани от фонда, да бъдат одитирани и одитите да бъдат разпределени равномерно за целия програмен период.
2. Когато определеният по силата на настоящото решение одитен орган е също така определен одитен орган по силата на решения № 573/2007/ЕО, № 574/2007/ЕО и № 575/2007/ЕО или когато за два или повече от тези фондове се прилагат общи системи, може да се предложи единна комбинирана стратегия за одитиране съгласно параграф 1, буква в).
3. За всяка годишна програма одитният орган съставя доклад, който включва:
  - а) годишен одитен доклад, в който се излагат констатациите на одитите, извършени в съответствие с одитната стратегия в рамките на годишната програма, и се отчитат всички пропуски, открити в системите за управление и контрол на програмата;
  - б) становище на основата на проверките и одитите, които са извършени под ръководството на одитния орган, дали функционирането на системата за управление и контрол дава достатъчно гаранции, че подадените в Комисията декларации за разходи са точни и всички свързани с тях трансакции са законосъобразни и редовни;
  - в) декларация за оценка основателността на заявлението за плащане или на декларацията за възстановяване на разходи, както и на законосъобразността и редовността на съответните разходи.
4. Одитният орган гарантира, че одитирането отчита международно признатите одиторски стандарти.
5. Одитът, свързан с проекти, изпълнявани в държавите-членки, може да се финансира в рамките на договореностите за техническа помощ, посочени в член 15, при условие че се спазват правомощията на одитния орган, описани в член 23.

ГЛАВА VI

ОТГОВОРНОСТИ И КОНТРОЛ

Член 29

Отговорности на държавите-членки

1. Държавите-членки отговарят за осигуряването на добро финансово управление на многогодишната и годишните програми, както и за законосъобразността и редовността на свързаните с тях трансакции.
2. Държавите-членки гарантират отговорните органи и всеки упълномощен орган, сертифициращи органи, одитни органи и всички други заинтересовани организации да получават необходимите указания относно установяване на системите за управление и контрол, посочени в членове 22—28, така че финансирането от Общността да се използва ефикасно и правилно.
3. Държавите-членки предотвратяват, установяват и отстраняват нередностите. Те съобщават за тях на Комисията и редовно уведомяват Комисията за напредъка в административните и правните процедури.

Когато неоснователно изплатени на крайния бенефициер суми не могат да бъдат възстановени, засегнатата държава-членка отговаря за възстановяване на изразходваните суми в общия бюджет на Европейския съюз, когато се установи, че загубата е понесена по нейна вина или вследствие на проявена от нея небрежност.

4. Държавите-членки носят основната отговорност за финансовия контрол на дейностите и следят системите за управление и контрол и одитите да се изпълняват така, че да гарантират правилното и ефективно използване на средствата на Общността. Те предоставят на Комисията описание на тези системи.
5. Подробните правила за прилагане на параграфи 1—4 се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2.

Член 30

Системи за управление и контрол

1. Преди одобряването на многогодишната програма от Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 52, параграф 2, държавите-членки осигуряват установяването на системи за управление и контрол в съответствие с членове 22—28. Те отговарят за осигуряване на ефективното функциониране на системите през целия програмен период.
2. Държавите-членки предоставят на Комисията, заедно с техния проект за многогодишна програма, описание на организацията и процедурите на отговорните, упълномощените и сертифициращите органи, както и на системите за вътрешен одит, функциониращи в тези органи и организации, одитния орган и всички други органи, провеждащи одити под негово ръководство.
3. Комисията прави преглед на прилагането на тази разпоредба в контекста на изготвянето на доклада за периода 2007—2013 г., постановен в член 48, параграф 3.

Член 31

Отговорности на Комисията

1. Комисията следва да се увери в съответствие с процедурата, предвидена в член 30, че държавите-членки са въвели системи за управление и контрол, които съответстват на членове 22—28, и на основата на годишните одитни доклади и на нейните собствени одити, че системите функционират ефективно през програмния период
2. Без да се засягат одитите, извършвани от държавите-членки, служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията могат да провеждат проверки на място, за да проверят ефективното функциониране на системите за управление и контрол, което може да включва одити на дейности, включени в годишните програми, с предизвестие не по-малко от три работни дни. В тези одити могат да участват служители или упълномощени представители на съответната държава-членка.
3. Комисията може да изиска от държава-членка да извърши проверка на място, за да провери правилното функциониране на системите или правилността на една или повече транзакции. В тези проверки могат да участват служители или упълномощени представители на Комисията.
4. Комисията в сътрудничество с държавите-членки осигурява предоставянето на подходяща информация, публичност и последващ контрол за дейностите, подкрепяни от фонда.
5. Комисията следи, в сътрудничество с държавите-членки, дейностите да съответстват и допълват други подобни политики, инструменти и инициативи на Общността.
6. Комисията определя насоки за осигуряване прозрачност на финансирането, отпуснато в изпълнение на настоящото решение.

Член 32

Сътрудничество с контролните органи на държавите-членки

1. Комисията сътрудничи с одитните органи, за да координира съответните им планове и методи за одит, и незабавно споделя резултатите от проведените одити на системите за управление и контрол с цел да използва възможно най-добре ресурсите за контрол и да избегне неоснователно дублиране на работата.

Комисията предоставя своите коментари за одитната стратегия, представена според условията на член 28, в течение на не повече от три месеца от получаването ѝ.

2. Когато определя своята одитна стратегия, Комисията установява онези годишни програми, които смята за удовлетворителни на основата на съществуващите познания за системите за управление и контрол.

За тези програми Комисията може да заключи, че може да разчита основно на данните от одита, предоставени от държавите-членки, и че ще извършва свои проверки на място само ако има данни за възможни пропуски в системите.

ГЛАВА VII

ФИНАНСОВ МЕНИДЖМЪНТ

Член 33

Допустимост — деклариране на разходите

1. Всички декларации за разходите включват сумата на разходите, направени от крайните бенефициери при извършване на дейностите, както и съответстващото участие на държавни или частни фондове.
  2. Разходите съответстват на плащанията, извършени от крайните бенефициери. Те се доказват с получени фактури или счетоводни документи със същата доказателствена стойност.
  3. Разходите могат да се смятат за допустими за подпомагане от фонда само ако са действително платени не по-рано от 1 януари на годината, посочена в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в член 19, параграф 4, трета алинея. Съфинансирани дейности не трябва да са завършени преди началната дата на допустимост.
- По изключение периодът, за който разходите са допустими, се определя на три години за разходите по изпълнение на дейностите, подпомагани съгласно годишните програми за 2007 г.
4. Правилата, определящи допустимостта на разходите в рамките на изпълнените дейности, съфинансирани от фонда в държавите-членки съгласно член 4, се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 52, параграф 2.

Член 34

Цялостно изплащане на крайните бенефициери

Държавите-членки следва да се уверят, че отговорният орган гарантира, че крайните бенефициери получават цялата сума на участието от държавни фондове възможно най-бързо. Не се удържат или приспадат никакви допълнителни специфични или други такси с равностоеен характер, които биха намалили тези суми за крайните бенефициери, при условие че крайните бенефициери отговарят на всички изисквания относно допустимостта на дейностите и разходите.

Член 35

Употреба на еурото

1. Сумите, заложи в проекта за многогодишна и годишна програма на държавите-членки, посочени съответно в членове 17 и 19, заверените декларации за разходите, заявленията за плащане, посочени в член 25, параграф 1, буква о), както и разходите, споменати в междинния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 37, параграф 4, и в крайния доклад за изпълнението на годишната програма, посочен в член 49, се изразяват в еуро.

2. Решенията на Комисията за финансиране, одобряващи годишните програми на държавите-членки, посочени в член 19, параграф 4, трета алинея, както и ангажиментите и плащанията на Комисията се изразяват и извършват в еуро.

3. Държавите-членки, които не са приели еурото като своя парична единица към датата на заявлението за плащане, превръщат в еуро сумите на разходи, направени в националната парична единица. Тази сума се превръща в еуро, като се прилага месечният счетоводен обменен курс на Комисията за месеца, през който разходът е вписан в сметките на отговорния орган на съответната програма. Този курс се публикува в електронен вид от Комисията всеки месец.

4. Когато еурото стане парична единица на някоя държава-членка, процедурата по превръщане, описана в параграф 3, продължава да се прилага за всички разходи, вписани в сметките от сертифициращия орган преди датата на влизане в сила на фиксирания обменен курс между националната парична единица и еурото.

Член 36

Ангажименти

Бюджетните ангажименти на Общността се поемат ежегодно на основата на решението на Комисията за финансиране, одобряващо годишната програма, посочена в член 19, параграф 4, трета алинея.

Член 37

Плащания — предварително финансиране

1. Комисията извършва плащанията на вноските от фонда в съответствие с бюджетните ангажименти.

2. Плащанията се извършват под формата на предварително финансиране и балансово плащане. Те се адресират до отговорния орган, определен от държавата-членка.

3. Държавата-членка получава първо авансово плащане в размер 50 % от сумата, отпусната в решението за финансиране, одобряващо годишната програма, в срок до шестдесет дни считано от вземането на това решение.

4. Второ авансово плащане се прави не по-късно от три месеца след като Комисията е утвърдила, в срок до два месеца след официалното внасяне на заявление за плащане от държава-членка, междинен доклад за изпълнението на годишната програма и заверена декларация за разходите, съставена в съответствие с член 27, параграф 1, буква а) и член 33, отчитаща не по-малко от 60 % от размера на първоначалното плащане.

Размерът на второто авансово плащане, извършено от Комисията, не бива да превишава 50 % от общата сума, отпусната с решението за финансиране, одобряващо годишната програма, и при всички случаи, когато държавата-членка е отделила на национално ниво сума, по-малка от тази в решението за финансиране, одобряващо годишната програма – остатъка от сумата от средствата на Общността, действително отпуснати от държавата-членка за избрани проекти в рамките на годишната програма, след приспадане на първото авансово плащане.

5. Всички лихви, натрупани от авансови плащания, се отнасят към съответната годишна програма, тъй като се смятат за ресурс за държавата-членка като национално публично участие, и се декларират пред Комисията при декларирането на разходите относно окончателния доклад за изпълнението на съответната годишна програма.

6. Сумите, изплатени като авансови плащания, се заличават от сметките при приключване на годишната програма.

Член 38

Балансови плащания

1. Комисията изплаща остатъка, при условие че е получила следните документи не по-късно от девет месеца след срока за допустимост на разходите, определен в решението за финансиране, одобряващо годишната програма:

- a) заверена декларация за разходи, надлежно съставена в съответствие с член 27, параграф 1, буква а) и член 33, и заявление за плащане на остатъка или декларация за възстановяване на разходи;
- b) заключителния доклад за изпълнението на годишната програма по член 49;
- в) годишния одитен доклад, становище и декларация, предвидени в член 28, параграф 3.

Балансовото плащане се извършва след приемане на заключителния доклад за изпълнението на годишната програма и декларацията за оценка на основателността на заявлението за плащане на остатъка.

2. Ако отговорният орган не предостави документите, изисквани в параграф 1, в платежния срок и в приемлив формат, Комисията отменя всяка част от бюджетния ангажимент за съответната годишна програма, която не е била използвана за авансово плащане.

3. Процедурата за автоматична отмяна, посочена в параграф 2, се прекратява за сумата по съответните проекти, когато са в ход съдебни действия или административно обжалване с временно преустановяващ ефект на равнище държава-членка към момента на подаване на посочените в параграф 1 документи. Държавата-членка предоставя във внесения окончателен доклад подробна информация за тези проекти и изпраща доклади за постигнатия по отношение на тези проекти напредък на всеки 6 месеца. В срок 3 месеца след приключване на съдебните действия или на процедурата за административно обжалване държавата-членка представя изискваните в параграф 1 документи за съответните проекти.

4. Деветмесечният период, посочен в параграф 1, се прекъсва, ако Комисията е приела решение за временно преустановяване на плащанията по съфинансирането за съответната годишна програма съгласно разпоредбите на член 40. Срокът започва да тече от датата, на която решението на Комисията, посочено в член 40, параграф 3, е съобщено на държавата-членка.

5. Без да се засягат разпоредбите на член 39, Комисията в срок шест месеца след получаване на документите, посочени в параграф 1 от настоящия член, уведомява държавата-членка за размера на разходите, признат от Комисията като разход за сметка на фонда, и за всички финансови корекции, произтичащи от разликата между декларирания разход и признатия разход. Държавата-членка разполага с три месеца за представяне на съображения.

6. В срок три месеца след получаване на съображенията на държавата-членка Комисията решава какъв е размерът на разходите, признати като разходи за сметка на фонда, и възстановява остатъка, произтичащ от разликата между окончателно признати разходи и суми, вече изплатени на тази държава-членка.

7. При условие че разполага със средства, Комисията изплаща остатъка в срок не по-дълъг от 60 дни от датата, на която приема документите, посочени в параграф 1. Остатъкът от бюджетния ангажимент се отменя шест месеца след плащането.

Член 39

Задържане на плащания

1. Плащането се задържа от упълномощаващия служител по смисъла на Финансовия регламент за максимален срок от шест месеца, ако:

- а) в доклад на национален или общностен одитен орган се съдържат данни, сочещи значителен недостатък във функционирането на системите за управление и контрол;
- б) този служител трябва да извърши допълнителни проверки след получаване на сведения, които го предупреждават, че разходите в заверена декларация за разходи са свързани със сериозна нередност, която не е отстранена.

2. Държавата-членка и сертифициращият орган се уведомяват незабавно за причините за задържане на плащането. Плащането се задържа, докато държавата-членка предприеме необходимите мерки.

Член 40

Временно преустановяване на плащанията

1. Комисията може да преустанови изцяло или частично авансовите и балансните плащания в случаите, когато:

- а) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който се отразява върху надеждността на процедурата за заверка на плащанията и за чието отстраняване не са били предприети мерки, или
- б) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е свързан със сериозна нередност, която не е била отстранена, или
- в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по членове 29 и 30.

2. Комисията може да реши временно да преустанови авансовите и балансните плащания, след като даде на държавата-членка възможност в срок три месеца да представи своите съображения.

3. Комисията прекратява временното преустановяване на авансовите и балансните плащания, когато прецени, че държавата-

членка е предприела необходимите мерки, позволяващи да бъде прекратено временното преустановяване.

4. Ако държавата-членка не предприеме необходимите мерки, Комисията може да вземе решение да отмени изцяло или частично финансовото участие на Общността в годишната програма в съответствие с член 44.

Член 41

Съхраняване на документите

Без да се засягат правилата за държавните помощи по член 87 от Договора, отговорният орган гарантира, че цялата подкрепяща документация относно разходите и одитите по съответните програми се съхранява така, че Комисията и Сметната палата да имат достъп до нея за срок пет години след приключването на програмите, в съответствие с член 38, параграф 1.

Този срок се прекъсва в случай на съдебно производство или по надлежно обосновано искане на Комисията.

Документите се съхраняват на общоприетите информационни носители или в оригинал, или като заверени копия на оригиналите.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСОВИ КОРЕКЦИИ

Член 42

Финансови корекции от държавите-членки

1. Държавите-членки носят на първо място отговорността за разследване на нередностите, като действат при наличие на данни за значителна промяна, която влияе върху характера или условията за изпълнение или контрол на програмите, и извършват необходимите финансови корекции.

2. Държавата-членка прави финансовите корекции, които са необходими във връзка с отделни или системни нередности, установени в дейностите или годишните програми.

Корекциите, извършвани от държавата-членка, се състоят в отмяна и, ако е уместно, в пълно или частично възстановяване на финансовото участие на Общността. В случаите, когато сумата не бъде върната в предвидения срок от съответната държава-членка, се дължи наказателна лихва по курса, определен в член 45, параграф 2. Държавата-членка взема предвид характера и тежестта на нередностите и финансовата загуба за фонда.

3. В случай на системни нередности държавата-членка разширява обхвата на проучванията, като включва всички операции, които биха могли да бъдат засегнати.

4. Държавите-членки включват в окончателния доклад за прилагането на годишната програма, посочен в член 49, списък на предприетите процедури за отмяна във връзка със съответната годишна програма.

Член 43

Одит на сметки и финансови корекции, извършвани от Комисията

1. Без да се засягат правомощията на Сметната палата или проверките, извършвани от държавите-членки в съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби, служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията могат да извършват проверки на място, включително проверка на извадки, на дейностите, финансирани от фонда, както и на системите за управление и контрол, с предизвестие от минимум три работни дни. Комисията дава предизвестие на съответната държава-членка с оглед на това да получи необходимото съдействие. Служители или упълномощени представители на съответната държава-членка могат да участват в тези проверки.

Комисията може да поиска от съответната държава-членка да извърши проверка на място, за да провери правилността на една или повече трансакции. В тези проверки могат да участват служители на Комисията или упълномощени представители на Комисията.

2. Ако след като извърши необходимите проверки, Комисията установи, че дадена държава-членка не спазва своите задължения по член 29, тя временно преустановява авансовото или балансовото плащане съгласно член 40.

Член 44

Критерии за корекциите

1. Комисията може да извършва финансови корекции, като отменя изцяло или частично финансовото участие на Общността в дадена годишна програма, когато след провеждане на необходимото разглеждане установи, че:

- a) е налице сериозен недостатък в системата за управление и контрол на програмата, който излага на риск вече внесеното финансово участие на Общността в програмата;
- б) разход, съдържащ се в заверена декларация за разходи, е нередовен и не е бил коригиран от държавата-членка преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф;
- в) дадена държава-членка не е изпълнила задълженията си по член 29 преди започването на процедурата за корекция по настоящия параграф.

Комисията приема решение, след като вземе предвид поясненията, дадени от държавата-членка.

2. Комисията основава своите финансови корекции на констатираните конкретни случаи на нередности, взема предвид системния характер на нередността, за да определи дали да се приложи фиксирана или екстраполирана корекция. Когато нередността е свързана с декларация за разходи, за които преди това са дадени основателни гаранции от одитния орган в съответствие с член 28, параграф 3, буква б), ще се направи презумпция за съществуването на системен проблем, водещ до

прилагането на фиксирана или екстраполирана корекция, освен ако държавата-членка в срок три месеца не предостави доказателства, опровергаващи тази презумпция.

3. При определяне размера на корекцията Комисията взема предвид значимостта на нередността, както и степента и финансовите последици от недостатъците, констатирани в съответната годишна програма.

4. Когато Комисията основава позицията си на факти, установени от одитори, които не са нейни служители, тя прави свои изводи относно финансовите последици след преглед на мерките, взети от съответната държава-членка по член 30, докладите, уведомяващи за нередности, и всички отговори от държавата-членка.

Член 45

Възстановяване на суми

1. Възстановяването на суми в общия бюджет на Европейския съюз се извършва преди крайната дата, посочена в нареждането за възстановяване, изготвено в съответствие с член 72 от Финансовия регламент. Тази крайна дата е последният ден от втория месец след издаването на нареждането.

2. Всяко закъснение на плащането води до натрупване на лихва за забавено плащане, смятано от крайната дата до датата, на която е извършено плащането. Размерът на тази лихва е три и половина процентни пункта над лихвата, прилагана от Европейската централна банка по основните ѝ операции за рефинансиране, която е публикувана в серия С на *Официален вестник на Европейския съюз*, и влиза в сила на първия календарен ден от месеца, в който се пада крайната дата.

Член 46

Задължения на държавите-членки

Финансова корекция, извършена от Комисията, не засяга задължението на държавата-членка да осъществи възстановяване на сумите по член 42.

ГЛАВА IX

НАБЛЮДЕНИЕ, ОЦЕНКА И ДОКЛАДИ

Член 47

Наблюдение и оценка

1. Комисията извършва редовно наблюдение на фонда в сътрудничество с държавите-членки.

2. Комисията оценява фонда в сътрудничество с държавите-членки, за да прецени уместността, ефективността и влиянието на дейностите в светлината на общата цел, посочена в член 2, в контекста на подготовката за докладите по член 48, параграф 3.

3. Комисията взема предвид също допълването между дейностите, изпълнявани чрез фонда, и дейностите по други свързани политики, инструменти и инициативи на Общността.

Член 48

Задължения за докладване

1. Отговорният орган във всяка от държавите-членки взема необходимите мерки за осигуряване на проектонаблюдение и оценка.

За тази цел споразуменията и договорите, които този орган сключва с организациите, отговарящи за изпълнението на дейностите, включват клаузи, предвиждащи задължение за представяне на редовни и подробни доклади за напредъка в изпълнението и постигането на заложените цели, които формират основата съответно на междинния и крайния доклад за изпълнението на годишната програма.

2. Държавите-членки представят на Комисията:

- а) до 30 юни 2010 г. доклад за оценка на изпълнението на дейностите, съфинансирани от фонда;
- б) до 30 юни 2012 г. за периода 2007—2010 г. и съответно до 30 юни 2015 г. за периода 2011—2013 г. доклад за оценка на резултатите и влиянието на дейностите, съфинансирани от фонда.

3. Комисията внася в Европейския парламент, в Съвета, в Европейския икономически и социален комитет и в Комитета за регионите:

- а) до 30 юни 2009 г. доклад за и преглед на прилагането на критериите, определени в член 12, относно годишното разпределение на средства между държави-членки; заедно с предложения за изменения, ако смята това за необходимо;
- б) до 31 декември 2010 г. междинен доклад за постигнатите резултати и за количествените и качествените аспекти на работата на фонда, както и предложение за бъдещото развитие на фонда;
- в) до 31 декември 2012 г. за периода 2007—2010 г. и съответно до 31 декември 2015 г. за периода 2011—2013 г. последващ оценителен доклад.

Член 49

Окончателен доклад за изпълнението на годишната програма

1. Окончателният доклад за изпълнение на годишната програма включва следната информация с оглед придобиване на ясна представа за изпълнението на програмата:

- а) финансовото и оперативното изпълнение на годишната програма;

б) постигнатия напредък в изпълнението на многогодишната програма и нейните приоритети във връзка с нейните специфични, проверими цели, заедно с количествен израз на показателите във всички случаи, когато те могат да бъдат изразени количествено;

в) мерките, предприети от отговорния орган за осигуряване качеството и ефективността на изпълнението, и по-специално:

i) мерки за наблюдение и оценка, включително схеми за събиране на данни;

ii) резюме на значимите проблеми, срещнати при изпълнението на оперативната програма, и взетите мерки;

iii) използваната техническа помощ;

г) мерките, взети за предоставяне на информация и за уведомяване на обществеността за годишните и многогодишните програми.

2. Докладът може се смята за приемлив, ако съдържа цялата информация, посочена в параграф 1. Комисията взема решение за съдържанието на доклада, внесен от отговорния орган, в срок два месеца след получаването на цялата информация по параграф 1, за което се уведомяват държавите-членки. Ако Комисията не отговори в предвидения срок, докладът се смята за приет.

ГЛАВА X

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 50

Подготовка на многогодишната програма

1. Чрез дерогация от член 17 държавата-членка:

- а) възможно най-скоро след 29 юни 2007 г., но не по-късно от 14 юли 2007 г. определя националния отговорен орган, посочен в член 24, параграф 1, буква а), както и, когато е целесъобразно, упълномощения орган;

б) до 30 септември 2007 г. предоставя описанието на системите за мениджмънт и контрол, посочени в член 31, параграф 2.

2. До 1 юли 2007 г. Комисията предоставя на държавите-членки:

а) прогноза за сумите, които ще им бъдат отпуснати за финансовата 2007 г.;

б) прогнози за сумите, които ще им бъдат отпуснати за финансовите години 2008—2013, въз основа на екстраполация на изчислението на прогнозата за финансовата 2007 г., като се имат предвид предложените годишни средства за периода 2007—2013 г., определени във финансовата рамка.

Член 51

Подготовка на годишните програми за 2007 и 2008 г.

1. Чрез дерогация от член 19 за финансовите 2007 и 2008 г. се въвежда следният график за изпълнение на годишната програма:

а) до 1 юли 2007 г. Комисията предоставя на държавите-членки прогноза за сумите, които ще им бъдат отпуснати за финансовата 2007 г.;

б) до 1 декември 2007 г. държавите-членки представят проекта за годишна програма за 2007 г. на Комисията;

в) до 1 март 2008 г. държавите-членки представят проекта за годишна програма за 2008 г. на Комисията.

2. Относно годишната програма за 2007 г. разходи, действително извършени между 1 януари 2007 г. и датата, на която е прието решението за финансиране, одобрявашо годишната програма на засегнатата държавата-членка, могат да бъдат одобрени за подпомагане от фонда.

3. За да позволи приемането през 2008 г. на решения за финансиране, одобряващи годишната програма за 2007 г., Комисията поема бюджетния ангажимент на Общността за 2007 г. на основата на прогноза за сумите, които ще бъдат отпуснати на държавите-членки, като тези суми се изчисляват по реда на член 12.

ГЛАВА XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 52

Комитет

1. Комисията се подпомага от общия комитет „Солидарност и управление на миграционните потоци“, създаден с Решение № 574/2007/ЕО (наричан по-долу „Комитетът“).

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Член 53

Преразглеждане

Съветът преразглежда настоящото решение на базата на предложението от Комисията до 30 юни 2013 г.

Член 54

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2007 г.

Член 55

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Люксембург на 25 юни 2007 година.

За Съвета

Председател

A. SCHAVAN